

KRVAVA ŽETVA

**Dopunjeni i revidirani izvještaj o navodima o otklanjanju organa
Falun Gong praktikantima u Kini**

David Matas i David Kilgour

31. januar 2007. godine

Originalni izvještaj na

<http://organharvestinvestigation.net>

<http://investigation.go.saveinter.net>

Sadržaj

Sadržaj.....	2
A. Uvod	4
B. Tvrdnje.....	4
C. Metode rada	4
D. Poteškoće dokazivanja.....	5
E. Metode dokazivanja	6
F. Elementi dokazivanja i opovrgavanja	6
a) Opšta razmatranja	6
1) Kršenja ljudskih prava	6
2) Finansiranje zdravstva.....	7
3) Finansiranje vojske	8
4) Korupcija	9
b) Razmatranja specifična za otklanjanje organa	9
5) Tehnološki razvoj	9
6) Tretman osuđenika na smrt	10
7) Donacije organa.....	11
8) Vrijeme čekanja.....	11
9) Optužujuće informacije na internet stranicama.....	12
10) Intervjui sa primaocima.....	14
11) Novac za zaraditi	15
12) Kineska etika transplantacije.....	15
13) Inostrana transplantaciona etika	16
14) Kineski zakoni o transplantaciji.....	16
15) Inostrani zakoni o transplantaciji.....	17
17) Farmaceutski proizvodi	17
18) Fondovi za njegu u inostranim državama	18
c) Razmatranja specifična za Falun Gong.....	18
19) Smatranje prijetnjom.....	18
20) Politika progona	19
21) Poticanje na mržnju	20
22) Fizički progon	21
23) Masovna hapšenja	21
24) Smrti	22
25) Neidentificirane osobe	23
26) Ispitivanje krvi i pregled organa.....	24
27) Izvori dosadašnjih transplantata	24
28) Izvori za buduće transplantacije.....	27
29) Leševi kojima nedostaju organi.....	28
30) Priznanja	28
31) Priznanje	33
32) Potkrjepljujuće studije.....	34
33) Kineska vlada reagira	34
G. Dalje istraživanje	34
H. Zaključci.....	35

I. Preporuke	36
J. Komentar.....	38
K. Prilozi (U posebnom dokumentu).....	39
1. Pozivnica od CIPFG-a	39
2. Biografija Davida Matasa	39
3. Biografija Davida Kilgoura.....	39
4. Pismo Kineskoj ambasadi	39
5. Iskustvo primaoca.....	39
6. Etika kontakta s Kinom u vezi transplantacija.....	39
7. Izjave Kineske vlade	39
8. Policijski izvještaj iz Edmontona o proizvoljnoj promociji mržnje protiv Falun Gongga od strane kineskih zvaničnika.....	39
9. Fizički progon Falun Gongga	39
10. Imena mrtvih.....	39
11. Izjave svjedoka o neidentificiranim osobama.....	39
12. Imena nestalih	39
13. Ispitivanje krvi Falun Gong zatvorenika.....	39
14. Transkript telefonskih istraga	39
15. Statistike o transplantacijama iz Kanade, SAD i Japana iz posljednjih 10 godina.....	39
16. Sujiatun.....	39
17. Odgovor Matasa i Kilgoura na izjave Kineske vlade	39
18. Priznanje.....	39
19. Izvještaji AI (Amnesty International) o broju egzekutiranih zatvorenika u Kini svake godine.....	39
20. Tijela kojima fale organi	39
Prilog 14: Transkript telefonskih istraga	40
(1) Zatvorski centar grada Mishan u provinciji Hejlongjiang (8. juna 2006.)	40
(2) Klinika za transplantaciju organa Zhongshan u Shanghai (16 mart 2006.)	40
(3) Bolnica za transplantaciju jetre grada Qianfoshan u provinciji Shandong (16. mart 2006.).....	41
(4) Bolnica Minzu u gradu Nanning u autonomnoj pokrajini Gunagxi (22 maj 2006.).....	41
(5) Centar za transplantaciju jetre univerziteta Jiaotong u Shanghaiju (16. mart 2006.).....	42
(6) Centar za transplantaciju organa medicinskog univerziteta Zhengzhou u provinciji Henan (14. mart 2006.).....	42
(7) Orijentalni centar za transplantaciju organa (takoder zvan i Prva centralna bolnica grada Tianjin) u gradu Tianjin (15. mart 2006.).....	43
(8) Bolnica Tongji grada Wuhan, provincije Hunan (30 mart 2006.)	43
(9) Opšta bolnica vojne oblasti Guangzhou, provincije Guangdong (12. april 2006.)	43
(10) Prva krivična služba Srednjeg narodnog suda Jinzhoua (23. maj 2006.)	44
(11) Viši narodni sud Kunminga (31. maj 2006.)	44
(12) Bolnica vojne avijacije grada Chendu (31. maj 2006.).....	44
(13) Prva pridružena bolnica univerziteta Jiaotong u Xi'anu (11. april 2006.)	44
(14) Bolnica Shanghai Ruijin (25. oktobar 2006.).....	45
(15) Bolnica br. 1 pridružena medicinskom koledžu u Unutrašnjoj Mongoliji (14. novembar 2006.).....	45
Prilog 18: Priznanje.....	47

A. Uvod

Koalicija za istragu progona Falun Gong u Kini (CIPFG) zatražila je od nas da istražimo navode o otklanjanju organa Falun Gong praktikantima u Kini. Koalicija je nevladina organizacija registrovana u Washingtonu, sa ogrankom u Ottawi (Kanada). Zahtjev je došao formalno, u pismu datiranom 24. maja 2006., a nalazi se u prilogu ovom Izvještaju.

Zahtjev je bio da se istraže tvrdnje da državne institucije i državni službenici odstranjuju organe živim Falun Gong praktikantima, ubijajući ih u tom procesu. U svjetlu ozbiljnosti optužbi, kao i naše predanosti poštovanju ljudskih prava, mi smo prihvatili ovaj zahtjev.

David Matas je advokat za imigraciju, izbjeglice i međunarodna ljudska prava, sa privatnom kancelarijom u Winnipegu. On aktivno učestvuje u promociji poštovanja ljudskih prava kao autor, govornik i učesnik u nekoliko NVO za ljudska prava.

David Kilgour je bivši poslanik u parlamentu i bivši kanadski Državni sekretar za područje Azije i Pacifika. Prije stupanja na dužnost poslanika parlamenta obavljao je funkciju Državnog tužioca.

Biografije oba autora se nalaze u prilogu ovom dokumentu.

B. Tvrdnje

Tvrdnje glase da su Falun Gong praktikanti žrtve otklanjanja organa širom Kine. Tvrdnje glase da se, shodno sistematskoj politici, na mnogobrojnim lokacijama i u velikom broju otklanjaju organi iz tijela Falun Gong praktikanata protiv njihove volje.

Otklanjanje organa je jedan od među-koraka u transplantaciji organa. Cilj otklanjanja organa je obezbijediti organ za transplantaciju. Transplantacija se ne vrši nužno na mjestu otklanjanja organa. Često se radi o dva različita mjesta; organ može biti otklonjen na jednom mjestu, da bi za transplantaciju bio isporučen na drugo mjesto.

Osim toga, tvrdnje dalje glase da se organi uzimaju od živih praktikanata. Praktikanti se u toku, ili neposredno nakon operacije, ubijaju. Ove operacije predstavljaju jedan oblik ubistva.

Naposlijetku nam je rečeno da praktikanti ubijeni na ovaj način na kraju bivaju kremirani. Samim tim ne postoji ni jedno jedino tijelo za pregled, koje bi se moglo identificirati kao izvor transplantacije organa.

C. Metode rada

Naša istraživanja smo sprovodili nezavisno od CIPFG, Falun Dafa udruženja, ili bilo koje druge organizacije ili vlade. Naši pokušaji da otputujemo u Kinu su bili neuspješni, ali smo voljni da odemo u nastavku istrage.

Kad smo započeli svoj rad, nismo imali stav da li su tvrdnje istinite ili neistinite. Tvrdnje su do te mjere šokantne, da je u njih bilo skoro nemoguće povjerovati. Bilo bi nam mnogo draže da smo otkrili da su navodi netačni, nego tačni. Navodi, ako su tačni, predstavljaju gnusni oblik zla koji je,

uprkos svim izopačenostima koje je čovječanstvo vidjelo, nešto novo na ovoj planeti. Sam užas nas je natjerao da ustuknemo u nevjerici. Ali ta nevjerica ne znači da su navodi neistiniti.

Dobro smo znali za izjavu Feliksa Frankfurtera, Vrhovnog sudije SAD, datu 1943. poljskom diplomatu Janu Karskom, u vezi Holokausta. Frankfurter je rekao: „Ja ne kažem da je taj mladi čovjek lagao. Rekao sam da nisam mogao da povjerujem u ono što je rekao. Tu postoji razlika.“

Nakon Holokausta, nemoguće je isključiti bilo koju formu izopačenosti. Da li je navodno zlo počinjeno, može se ustanoviti samo razmatranjem činjenica.

Nakon što je prva verzija našeg izvještaja objavljena 7. jula 2006. u Ottawi, mi smo intenzivno putovali, publicirajući izvještaj i promovirajući njegove preporuke. Tokom naših putovanja, kao rezultat publiciteta koji je okruživao prvu verziju, došli smo do značajnih dodatnih informacija. Ova druga verzija uključuje te nove informacije.

Ništa što smo kasnije otkrili nije poljuljalo naše uvjerenje u prvobitne zaključke. Ali mnogo toga što smo kasnije otkrili ih je pojačalo. Ova verzija predstavlja, vjerujemo, još čvršći dokaz za naše zaključke nego prva verzija.

D. Poteškoće dokazivanja

Upravo zbog njihove prirode, ove tvrdnje je teško dokazati, odnosno opovrgnuti. Najbolji dokazi bilo koje optužbe su očevici. Ali kod ovog navodnog zločina, malo je vjerovatno da će se pronaći očevidac.

Ljudi prisutni na mjestu otklanjanja organa Falun Gong praktikantima, ako se to zaista dešava, su ili počinitelji ili žrtve. Ne postoje posmatrači. Kako se žrtve, prema navodima, ubijaju i kremiraju, posmrtni ostaci na kojima bi se mogla izvršiti autopsija se ne mogu pronaći. Nema preživjelih žrtava koje bi ispričale šta im se događalo. Malo je vjerovatno da će krivci priznati da su učestvovali u zločinima protiv čovječnosti, ukoliko takvi postoje. Bez obzira, iako nismo mogli dobiti potpuna priznanja, putem telefonskih razgovora smo skupili iznenađujući broj potvrda.

Na mjestu zločina, ako se zločin desio, nisu ostavljeni nikavi tragovi. Nakon okončanja otklanjanja organa, operaciona sala u kojoj se to desilo izgleda kao svaka druga operaciona sala.

Mjere koje se sprovode u Kini protiv izvještavanja o ljudskim pravima, otežavaju procjenu navoda. Na žalost, Kina sprovodi represiju nad novinarima i braniocima ljudskih prava. Ne postoji sloboda izražavanja. Oni, koji iz Kine izvještavaju o kršenju ljudskih prava, često završavaju u zatvoru, a ponekad bivaju optuženi zbog izdaje državnih tajni. U tom kontekstu nam ćutanje organizacija za ljudska prava po pitanju nasilnog otklanjanja organa Falun Gong praktikantima ništa ne govori.

Međunarodnom Crvenom Krstu, kao ni drugim organizacijama koje se bave ljudskim pravima, ne dopušta se posjeta zatvorenicima u Kini. Ovim je pristup potencijalnim dokazima također blokiran.

U Kini ne postoji pravo pristupa informacijama. Nemoguće je od kineske vlade dobiti osnovne informacije o transplantaciji organa – koliko transplantacija se izvrši, odakle potiču organi, koliko košta jedna transplantacija, odnosno kuda novac ide.

Prilikom sastavljanja ovog izvještaja pokušali smo posjetiti Kinu. Naši naponi su bili bezuspješni. Pismenim putem smo zatražili susret u ambasadi, kako bi razgovarali o uslovima putovanja. Naše pismo je priloženo ovom Izvještaju. Našem zahtjevu za sastankom je udovoljeno. Ali osoba s

kojom se David Kilgour sastao bila je zainteresovana isključivo za negiranje navoda, a ne za pripremu naše posjete.

E. Metode dokazivanja

Morali smo uzeti u obzir brojne faktore da bismo ustanovili da li oni daju cjelovitu sliku, da li navodi odgovaraju istini ili ne. Ni jedan od ovih elemenata sam po sebi ne potvrđuje, niti opovrgava navode. Ali u cjelini, oni daju sliku.

Mnogi dokazi koje smo uzeli u obzir, sami po sebi ne čine neoboriv dokaz navoda. Ali njihovo odsustvo bi opovrglo navode. Kombinacija svih ovih faktora, posebno kada ih ima toliko, ima efekat da čini navode vjerovatnim, iako ni jedan od njih izolovan to ne čini. Tamo gdje svaki mogući opovrgavajući element koji smo mogli identificirati ne uspijeva osporiti navode, vjerovatnoća da su navodi tačni postaje znatna.

Dokazivanje može biti induktivno ili deduktivno. Kriminalistička istraga obično radi deduktivno, povezujući pojedine dijelove dokaza u koherentnu cjelinu. Ograničenja s kojima se naša istraga suočila, postavila su ozbiljne prepreke ovakvoj deduktivnoj metodi. Neki elementi iz kojih smo mogli izvesti dedukciju šta se događalo, ipak su bili na raspolaganju, što se posebno odnosi na telefonske razgovore istražitelja.

Upotrebljavali smo i induktivni način, idući unazad, kao i unaprijed. Ako bi navodi bili netačni, kako bismo znali da su netačni? Ako su navodi tačni, koje činjenice bi bile u skladu sa tim navodima? Šta bi moglo objasniti realnost tih navoda, ako su navodi stvarni? Odgovori na ovu vrstu pitanja su nam pomogli da oformimo naše zaključke.

Takođe smo u obzir uzeli prevenciju. Šta je ono što može spriječiti da se ovakva vrsta aktivnosti desi? Ako postoje mjere opreza, možemo zaključiti da je manje vjerovatno da se ovakve aktivnosti događaju. Ako ne postoje, onda se povećava vjerovatnoća da se aktivnost dešava.

F. Elementi dokazivanja i opovrgavanja

a) Opšta razmatranja

1) Kršenja ljudskih prava

Kina krši ljudska prava na mnoštvo načina. Ova kršenja su hronična i ozbiljna. Osim Falun Gong, druge glavne mete kršenja ljudskih prava su Tibetanci, Hrišćani, Uiguri, demokratski aktivisti i branioci ljudskih prava. U Kini nisu prisutni zakonski mehanizmi za sprječavanje kršenja ljudskih prava, poput nezavisnog pravosuđa, prava na odbranu iz pritvora, habeas korpusa, prava na javno suđenje. Prema njenom ustavu, Kinom upravlja Komunistička partija. Kinom ne upravlja zakon.

Komunistička Kina ima istoriju masovnih, zapanjujućih zvjerstava prema svojim građanima. Komunistički režim je ubio više nevinih ljudi nego nacistička Njemačka i staljinistička Rusija

zajedno¹. Ženska djeca se ubijaju, napuštaju i zapostavljaju u ogromnom broju. Mučenje je veoma rasprostranjeno. Smrtna kazna je rasprostranjena i proizvoljna. Kina pogubi više ljudi nego sve ostale države zajedno. Vjerske slobode se suzbijaju².

Ovaj stil kršenja ljudskih prava, kao i mnogi drugi faktori, sam po sebi ne dokazuje navode. Ali uklanja elemenat opovrgavanja. Za ove navode se ne može reći da prave iskorak u odnosu na sveukupan stil poštovanja ljudskih prava u Kini. Dok su sami navodi iznenađujući, oni manje iznenađuju kad je u pitanju zemlja sa stanjem ljudskih prava poput Kine, nego što bi to bilo sa drugim zemljama.

Pored toliko puno kršenja ljudskih prava u Kini, bilo bi neukusno uprti prstom u samo jednu žrtvu. Mi, osim toga, skrećemo pažnju na šikaniranje branioca ljudskih prava Gao Zhishenga, kao primjer za proučavanje. Gao je taj koji nam je pisao prošlog ljeta, pozivajući nas da dođemo u Kinu da istražimo oduzimanje vitalnih organa od zatvorenika savjesti, pripadnika Falun Gong. Ambasada u Ottawi nije nam izdala vize kako bismo to mogli i da učinimo; nedugo nakon toga je on bio uhapšen.

Gao je napisao tri otvorena pisma predsjedniku Huu i drugim liderima, navodeći niz slučajeva zlostavljanja praktikanata Falun Gong, uključujući specifične slučajeve mučenja i ubijanja. Gao je također pisao o tome i osudio otklanjanje i prodaju organa Falun Gong praktikanata. On je izrazio svoju spremnost da se priključi Koaliciji za istraživanje otklanjanja organa od još živih ljudi³.

On je osuđen zbog podsticanja subverzivnih djelatnosti i 2.12.2006. kažnjen trogodišnjom zatvorskom kaznom. Međutim, njegov premeštaj u zatvor je suspendiran na pet godina; njegova politička prava su ukinuta na godinu dana od strane suda u Pekingu. Ovakva represija nad nekim ko se samo uopšteno brine za ljudska prava i konkretno za progon Falun Gong praktikanata, sama po sebi pojačava njegovu zabrinutost, kao i našu.

Međunarodni Olimpijski Komitet je 2001. godine dodijelio Pekingu Olimpijske igre. Liu Jingmin, potpredsjednik pekinškog olimpijskog komiteta je u aprilu 2001 izjavio: "Omogućavanjem Pekingu da bude domaćin Igara, vi potpomažete razvoj ljudskih prava."

Ali rezultat je bio upravo suprotan. *Amnesty International* u izjavi od 21. septembra 2006. navodi: "U svom najnovijem ispitivanju djelovanja kineske vlade u četiri referentna područja ljudskih prava, prije Olimpijade, *Amnesty International* nalazi da sveukupno stanje ostaje loše. Postoji izvjestan napredak u reformiranju sistema smrtne kazne, ali u drugim važnim oblastima stanje ljudskih prava se pogoršalo."

Nastavljajući sa Olimpijadom u Pekingu uprkos pogoršanju ljudskih prava u Kini u presudnim oblastima, međunarodna zajednica šalje Kini poruku da je nekažnjiva. Utisak koji Kina mora steći je da nije bitno koliko krši ljudska prava; čini se da međunarodnu zajednicu to ne zanima.

2) Finansiranje zdravstva

Kad se Kina prebacila sa socijalističke na tržišnu ekonomiju, sistem zdravstvene zaštite je bio dio promjena. Od 1980. godine, Kina je počela povlačiti državne fondove iz zdravstvenog sektora, očekujući od zdravstva da naplatom usluga od pacijenata nadoknadi razlike. Od 1980., državna

¹ Crna knjiga komunizma, Harvard University Press (1999), Jung Čang i Jon Halidej: Mao: neispričana priča, Knopf, 2005

² Vidjeti godišnje izvještaje Amnesty International i Human Rights Watch o Kini

³ „KP Kine bi trebala biti osuđena zbog kriminaliziranja Gao Zhishenga zbog pisanja Epoch Timesu“ – Epoch Times, 24. decembar 2006.

davanja su pala sa 36% svih troškova zdravstvene zaštite na 17%, dok su davanja pacijenata skočila u nebesa, sa 20% na 59%⁴. Studija Svjetske banke pokazuje da je redukcija donacija zdravstvu pogoršana povećanjem cijena u privatnom sektoru⁵.

Prema kardio-vaskularnom ljekaru Hu Weiminu, državne donacije u bolnici gdje radi nisu dovoljne da pokriju niti mjesečne plate osoblja. On je izjavio: "U postojećem sistemu, bolnice moraju biti u potjeri za zaradom da bi opstale." *Human rights in China* izvještava: "Da bi se ostvario dovoljan prihod, bolnice u unutrašnjosti morale su da smisle načine zarade."⁶

Prodaja organa je bolnicama postao izvor finansiranja, način da vrata ostanu otvorena, i sredstvo da se društvu obezbijede ostale zdravstvene usluge. Vidi se kako ova prijevka potreba za finansiranjem može dovesti, prvo, do shvatanja da je ubiranje organa od osuđenika na smrt prihvatljivo, i drugo, do odsustva želje da se previše ispituje da li su donatori koje obezbjeđuje vlast zaista osuđenici na smrt.

3) Finansiranje vojske

Vojska je, poput zdravstva, prešla sa javnog finansiranja na privatno preduzetništvo. U Kini je vojska konglomeratski biznis. Ovaj biznis nije korupcija, odmetanje od državne politike. To je odobreno od strane države, odobreni način prikupljanja novca za vojne aktivnosti. Godine 1985., predsjednik Deng Xiaoping je izdao vojnu direktivu koja omogućava Narodno-oslobodilačkoj vojsci da zarađuje novac da bi nadoknadila deficit u svojim smanjujućim budžetima.

Mnogi centri za transplantaciju i klinike u Kini su vojne institucije, koje se finansiraju od primaoca transplantacije organa. Vojne bolnice funkcioniraju nezavisno od Ministarstva zdravlja. Sredstva koja zarade od transplantacija organa su veća od troškova ovih ustanova. Novac se koristi za finansiranje ukupnog vojnog budžeta.

Na primjer, postoji Centar za transplantaciju organa Klinike oružane policije u Pekingu. Ova bolnica smjelo izjavljuje:

"Naš centar za transplantaciju organa je naše glavno odjeljenje za ostvarivanje prihoda. Njegov bruto prihod u 2003. godini je bio 16.070.000 yuana. Ove godine (2004.) postoji šansa da premašimo 30.000.000 yuana."⁷

Učešće vojske u žetvi organa se proširuje na civilne bolnice. Primaoci nam često kažu da, čak i ako dobijaju transplantaciju u civilnoj bolnici, oni koji izvode operaciju su vojno osoblje.

Evo jednog primjera. Kad smo bili u Aziji da promoviramo naš Izvještaj, sreli smo čovjeka koji je letio u Shanghai da dobije novi bubreg po cijeni od 20.000\$, ugovorenoj prije njegovog puta. Primljen je u civilno odjeljenje Prve narodne bolnice, a tokom naredne dvije sedmice, četiri bubrega je donijeto radi testiranja sa njegovom krvnom grupom i drugim faktorima. Nijedan se nije pokazao pogodnim zbog njegovih anti-tijela; svi su bili odnijeti.

⁴ „Visoka cijena bolesti u Kini“, Luisa Lim, BBC News, Peking, 02.03.2006.

⁵ „Zdravstvena zaštita u Kini: organizacija, finansiranje i vršenje usluga“

⁶ „Implementation of the International Covenant on Economic Social and Cultural Rights in the People's Republic of China“, 14. april 2005., paragraf 69, 24. stranica

⁷ <<http://www.309yizhi.com/webapp/center/intro.jsp>>. Ova stranica je bila dostupna u julu 2006., a poslije ovog je skinuta. Arhivirana stranica se nalazi na adresi:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.309yizhi.com%2Fwebapp%2Fcenter%2Fintro.jsp&x=0&y=0>.

Poslije ovog se vratio kući, da bi dva mjeseca kasnije ponovo došao u bolnicu. Naredna četiri bubrega su testirana na isti način. Kad se osmi pokazao odgovarajućim, operacija transplantacije je uspješno obavljena. Osam dana oporavka obavljeno je u 85. bolnici Narodno-oslobodilačke Armije. Njegov hirurg je bio Dr. Tan Jianming iz vojne oblasti Nanjing, koji je svo vrijeme u civilnoj bolnici nosio svoju vojnu uniformu.

Tan je nosio listove papira sa listama potencijalnih “donatora”, na osnovu raznih karakteristika krvi i tkiva, iz kojih bi birao imena. Primjećeno je da doktor u više navrata napušta bolnicu u uniformi i vraća se 2-3 sata kasnije sa kontejnerima u kojima su bubrezi. Dr. Tan je rekao pacijentu da je osmi bubreg pripadao pogubljenom zatvoreniku.

Vojska ima pristup zatvorima i zatvorenicima. Njihove akcije su u još većoj tajnosti nego kod civilne vlade. Za njih ne važe zakoni.

4) Korupcija

Korupcija je krupan problem širom Kine. Državne institucije ponekad posluju radi koristi ljudi koji njima upravljaju, umjesto radi koristi naroda. Povremeno, Kina pokreće kampanje “snažnih udara” protiv korupcije.

Ali u odsustvu vladavine zakona i demokratije, kad vlada tajnost, a javno knjigovodstvo javnih fondova ne postoji, ove kampanje za borbu protiv korupcije više izgledaju kao borba za moć nego kao prave antikorupcijske kampanje. To su pokušaji da se prikaže javna briga zbog korupcije, tj. politizirani pogon odnosa sa javnošću.

Prodaja organa je problem vođen novcem. Ali to je drugačije nego reći da je to problem korupcije. Prodaja organa nedobrovoljnih davalaca kombinira mržnju i pohlepu. Državna politika progona se izvodi na finansijski profitabilan način.

Bivši kineski predsjednik Deng Xiaoping je rekao: “Obogatiti se, je veličanstveno”. Nije rekao da su neki načini bogaćenja sramni.

Profiteerske bolnice u svojim oblastima iskorišćavaju bespomoćnu zatvoreničku populaciju. Ljudi su u zatvorima bez prava, na raspolaganju vlastima. Poticanje mržnje prema zatvorenicima i njihova dehumanizacija znači da se oni bez ustručavanja mogu kasapiti i ubijati od strane onih koji slijepo vjeruju ovoj zvaničnoj propagandi mržnje.

b) Razmatranja specifična za otklanjanje organa

5) Tehnološki razvoj

Albert Einstein je napisao:

“Oslobađanje energije atoma promijenilo je sve osim našeg načina razmišljanja... rješenje za ovaj problem leži u srcima čovječanstva. Da sam samo znao, postao bih časovničar.”

Tehnološki razvoj ne mijenja ljudsku prirodu. Ali mijenja mogućnosti da se drugome naudi.

Razvoj transplantacione hirurgije je učinio puno da se unaprijede mogućnosti za ljude čiji su organi otkazali. Ali ovaj razvoj u transplantacionoj hirurgiji nije promijenio naš način razmišljanja.

Tendencija je da se svaki novi medicinski razvoj smatra korisnim za čovječanstvo. Ovo je svakako namjera onih koji se bave tim razvojem. Ali medicinska istraživanja, bez obzira koliko su napredna, suočavaju se licem u lice sa istom, starom moći da se čini dobro i zlo.

Naprednije tehnike transplantacione hirurgije ne znače napredniji politički sistem u Kini. Ostaje kineski komunistički sistem. Razvoj u transplantacionoj hirurgiji u Kini je postao plijen svireposti, korupcije i represije koji preovlađuju u Kini. Napredak u transplantacionoj hirurgiji pruža nove načine za stare kadrove da ispolje svoju pokvarenost i ideologiju.

Mi ne sugeriramo da su oni koji su razvili transplantacionu hirurgiju trebali postati časovničari. Ali mi sugeriramo da ne trebamo biti toliko naivni da mislimo da transplantaciona hirurgija, samo zato što je stvorena da čini dobro, ne može nauditi.

Naprotiv, navodi protiv razvoja transplantacione hirurgije u Kini, koja se koristi za otklanjanje organa Falun Gong praktikanata, bili bi samo ispoljavanje, u novom kontekstu, lekcije kojoj nas je Albert Einstein učio. I ranije smo viđali da tehnologije koje su razvijene da bi koristile čovječanstvu bivaju iskorišćene da bi nanijele štetu. Ne bi nas čudilo da se ovo dešava i sa transplantacionom hirurgijom.

6) Tretman osuđenika na smrt

Zamjenik ministra zdravlja Huang Jiefu, govoreći na konferenciji hirurga u Guangzhou sredinom novembra 2006., potvrdio je da su pogubljeni osuđenici na smrt izvor organa za transplantacije. On je rekao: "Pored malog broja žrtava saobraćajnih udesa, većina organa iz ljudskih tijela dolazi od pogubljenih zatvorenika." U *Asia News* se navodi:

"'Mora se zabraniti posao ispod stola,' rekao je Huang, imajući u vidu da previše često organi dolaze od onih koji nisu dali svoj pristanak, i prodaju se strancima po visokim cijenama."

Kina ima smrtnu kaznu za velik broj prijestupa, uključujući i isključivo političke i privredne prijestupe gdje nema nagovještaja da je optuženi počinio nasilje. Velik je korak preći sa ne vršenja pogubljenja, na ubijanje Falun Gong praktikanata radi njihovih organa bez njihovog pristanka. Mnogo manji je korak preći sa pogubljenja osuđenika na smrt radi političkih ili ekonomskih prestupa i ubiranja njihovih organa bez njihovog pristanka, na ubijanje Falun Gong praktikanata radi njihovih organa bez njihovog pristanka.

Teško bi bilo povjerovati da bi država koja nikog nije ubila, koja nema smrtnu kaznu, koja nije ubirala organe ni od koga bez njihovog pristanka, da bi ona ubirala organe Falun Gong praktikanata bez njihovog pristanka. Znatno je lakše povjerovati da država koja pogubljuje osuđenike na smrt radi političkih ili ekonomskih prestupa i ubire njihove organe bez pristanka, također ubija Falun Gong praktikanate bez njihovog pristanka.

Falun Gong čini zatvorsku populaciju koju kineske vlasti s nipoštašavanjem dehumaniziraju, depersonaliziraju, marginaliziraju još više nego pogubljene osuđenike na smrt koji su počinili krivične prestupe. Uistinu, ako se posmatra samo zvanična retorika usmjerena protiv ove dvije populacije, reklo bi se da će Falun Gong čak prije osuđenika na smrt biti meta za otklanjanje organa.

7) Donacije organa

Kina nema organiziran sistem donacije organa.^{8 9} Po ovom se razlikuje od svake zemlje u kojoj se vrše transplantacije organa. Donacije živih donatora dopuštene su za članove porodica.

Rečeno nam je da u kineskoj kulturi postoji averzija prema davanju organa. Ipak, Hong Kong i Tajvan, sa suštinski istom kulturom, imaju aktivne programe donacije.

Odsustvo sistema donacije organa u Kini nam govori dvije stvari. Jedna je da donacije organa nisu vjerovatan izvor za transplantacije organa u Kini.

Zbog kulturne averzije prema donacijama organa u Kini, čak i aktivan sistem donacije organa imao bi poteškoće da opskrbi transplantacije u onoj mjeri u kojoj se dešavaju sada u Kini. Ali problem postaje još složeniji kad nema ni aktivnog nastojanja da se podstaknu donacije.

U drugim zemljama, donacije su važne jer su glavni izvor organa za transplantaciju. Zbog nepostojanja ozbiljnih napora da se ohrabre donacije u Kini, možemo zaključiti da donacije nisu važne. Kina i bez donacija ima na raspolaganju takvo obilje organa za transplantacije, da podsticanje donacije organa postaje izlišno.

Nepostojanje ozbiljnih napora da se ohrabre donacije organa, u kombinaciji sa kratkim vremenom čekanja za transplantaciju u Kini kao i velik broj transplantacija nam govore da je Kina preplavljena živim organima za transplantaciju; da vlasti imaju spremne pri ruci ljude koje će ubiti radi organa za transplantaciju. Ovakva realnost ne pomaže da se opovrgnu navodi o otklanjanju organa od Falun Gong praktikanata kao nedobrovoljnih donatora.

8) Vrijeme čekanja

Bolničke internet stranice u Kini reklamiraju se kratkim vremenom čekanja za presađivanje organa. Presađivanja od donatora koji su duže vrijeme mrtvi, nisu izvodljiva, jer organi propadaju nakon smrti. Ako ovo samoreklamiranje bolnica uzmemo za istinito, to nam govori da trenutno postoji veliki broj živih ljudi koji su po potrebi dostupni kao izvori organa.

Vrijeme čekanja za presađivanje organa, za primaoce organa u Kini, je mnogo kraće nego na drugim mjestima. Internet stranica Kineskog međunarodnog centra za transplantaciju navodi: „Moglo bi trajati samo sedam dana da nađemo odgovarajućeg donatora (bubrega), a najduže vrijeme je jedan mjesec...“¹⁰ Dalje: „Ako se sa doniranim organom dogodi nešto nepredviđeno, pacijent ima opciju da mu se ponudi drugi donator organa i da se operacija izvrši u roku od sedam dana.“¹¹ Stranica Orijentalnog centra za transplantaciju, početkom aprila 2006. navodila je da je

⁸ http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm (05.05.2006., China Daily) Engleski

Arhivirana stranica:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinadaily.com.cn/china/2006-05/05/content_582847.htm

⁹ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> Life weekly, 07.04.2006.

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html&x=26&y=11>

¹⁰ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa2.htm>

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa2.html&x=19&y=11>

¹¹ <http://en.zhoukiishoku.com/list/volunteer.htm>.

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fvolunteer.htm&x=8&y=9>

„prosječno vrijeme čekanja (za odgovarajuću jetru) 2 sedmice.“¹² Internet stranica bolnice Changzheng iz Shanghaia kaže: „... prosječno vrijeme čekanja za sve pacijente, za opskrbljivanje jetrom, je jedna sedmica“¹³.

Nasuprot tome, prosečno vrijeme čekanja za bubrege u Kanadi 2003. godine bilo je 32,5 mjeseci, a u Britanskoj Kolumbiji je čak i duže od 52,5 mjeseci¹⁴. Ako se zna da bubrege opstaje između 24 i 48 sati, a jetra oko 12 sati¹⁵, postojanje velike banke živih „donatora“ bubrega-jetre, mora biti jedini način kako kineski centri za transplantaciju obezbjeđuju tako kratko vrijeme čekanja za klijente. Zaprepašujuće kratko vrijeme čekanja reklamirano za organe koji savršeno odgovaraju, sugerira postojanje i kompjuterski usklađenog sistema za presađivanje i postojanje velike banke potencijalnih živih „donatora“.

9) Optužujuće informacije na internet stranicama

Pojedini materijali dostupni na internet stranicama različitih centara za presađivanje iz Kine, koji potiču od prije 09.03.2006., (kada su optužbe o masovnom uzimanju organa isplivale u kanadskim i drugim svjetskim medijima) su takođe optužujuće. Razumljivo, veliki dio njih je uklonjen. Zato će se ovi komentari odnositi samo na stranice koje se još mogu naći na arhiviranim lokacijama. Te lokacije su navedene u komentarima ili fusnotama. Iznenadjući broj samooptužujućih materijala je još bio dostupan do kraja juna 2006. Ovde smo za primjer izlistali samo četiri:

(1) *Internet stranica Pomoćnog centra Kineske internacionalne transplantacione mreže*

(<http://en.zoukiishoku.com/>)

(grad Shenyang)

17.5.2006. internet stranica pokazuje, u engleskoj verziji (kineska je očito nestala nakon 09.03.2006.), da je centar osnovan 2003. pri Prvoj pridruženoj bolnici kineskog medicinskog univerziteta „...specijalno za prijatelje iz inostranstva. Većina pacijenata dolazi iz svih krajeva svijeta.” Uvodna rečenica na stranici¹⁶ tvrdi da se davaoci “viscere (definicija iz riječnika: ”meki unutrašnji organi... uključujući mozak, pluća, srce itd.”) mogu odmah pronaći!” Jedna druga strana¹⁷ iste internet prezentacije tvrdi sljedeće: “...broj operacija presađivanja bubrega širom zemlje je najmanje 5.000 godišnje. Tako veliki broj operacija presađivanja je moguć samo zahvaljujući podršci kineske vlade. Vrhovno zakonodavstvo i izvršna vlast - policija, sudstvo, ministarstvo zdravlja i civilna administracija zajednički su donijeli zakon, da bi obezbijedili podršku vlade za donacije organa. To je jedinstveno u svijetu.”

¹² Prva stranica je promijenjena. Arhivirana stranica pod:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.pgn

¹³ <http://www.transorgan.com/apply.asp> Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fappy.asp&x=15&y=8>

¹⁴ Canadian Organ Replacement Register, Canadian Institute for Health Information,

(http://www.cihi.ca/cihiweb/en/downloads/CORR-CST2005_Gill-rev_July22_2005.ppt), juli 2005.

¹⁵ Donator Matching System, The Organ Procurement and Transplantation Network (OPTN)

<http://www.optn.org/about/transplantation/matchingProcess.asp>

¹⁶ Početna stranica je promijenjena. Starija verzija se još može naći na internet arhivi:

<http://web.archive.org/ewb/20050305122521/http://en.zoukiishoku.com>

¹⁷ <http://en.zoukiishoku.com/list/facts.htm>

ili arhivirana verzija:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Ffacts.htm&x=24&y=12>

U rubrici “pitanja i odgovori” na internet sajtu se može naći: “Prije presađivanja živog bubrega, ispitaćemo bubrežne funkcije donatora... ovo osigurava veću bezbjednost nego u drugim zemljama, gdje organi nisu od živih donatora.”¹⁸

“P: Dolaze li organi za presađivanje pankreasa od klinički mrtvih pacijenata?”

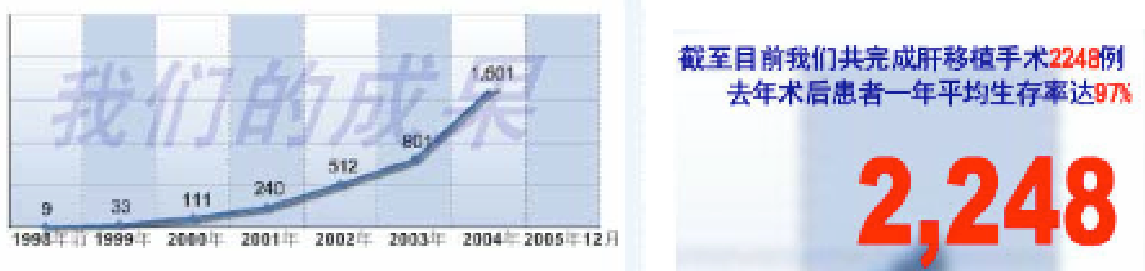
“O: Naši organi ne potiču od klinički mrtvih, jer je moguće da stanje organa pod tim uslovima nije dobro.”¹⁹

(2) Internet stranica Orijentalnog centra za transplantaciju

(<http://www.ootc.net>)

(grad Tianjin)

Na stranici za koju smo obaviješteni da je uklonjena sredinom aprila (ali se još uvijek može vidjeti kao arhiva) tvrdi se: “od januara mjeseca 2005., do sada, uradili smo 647 presađivanja jetre – 12 ove sedmice; prosječno vrijeme čekanja je 2 sedmice.” Grafički prikaz, također uklonjen u isto vrijeme (ali arhiva je i dalje dostupna²⁰) prikazuje da je od početne faze 1998. (kada je urađeno samo 9 presađivanja jetre) do 2005. izvršeno ukupno 2248²¹.

Nasuprot tome, prema Kanadskom registru za zamjenu organa, ukupan broj svih transplantacija u Kanadi, za sve vrste organa, u 2004. je iznosio 1.773.

(3) Internet stranica Univerzitetskog bolničkog centra za presađivanje jetre Jiaotong

(<http://www.firsthospital.cn/hospital/index.asp>)

(Shangai – Ovo je br. 5 u listi centara sa kojima je telefonirano)

¹⁸ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> ili arhivirana verzija:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

¹⁹ <http://en.zoukiishoku.com/list/qa7.htm> ili arhivirana verzija:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fqa7.htm&x=35&y=10>

²⁰ Početna stranica je promijenjena. Arhivirana stranica na adresi:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_achievement.jpg

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc2.png

²¹ Početna stranica je promijenjena. Arhivirana stranica na adresi:

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc_case.jpg

http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.ootc.net/special_images/ootc1.png

U tekstu objavljenom 26.04.2006.²² (<http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml>) na web stranici se kaže: “U 2001. smo imali sedam slučajeva transplantacije jetre, 53 u 2002., 105 u 2003., 144 u 2004., 147 u 2005. i 17 u januaru 2006.”

(4) Internet stranica Changzheng bolničkog centra za transplantaciju, pridruženog Drugom vojnom medicinskom univerzitetu

(<http://www.transorgan.com/>)

(Shangai)

Stranica je obrisana nakon 9.3.2006. (internet arhiva stranice je dostupna²³) Stranica sadrži sljedeći grafički prikaz broja presađivanja jetre u ovom centru:

U “Prijavnom formularu za presađivanje jetre”²⁴, stoji: “...Trenutno, za presađivanje jetre, cijena operacije i bolničkih troškova je 200.000 yuana (\$66.667 kanadskih dolara), a prosječno vrijeme čekanja za snabdijevanje jetrom, za sve pacijente u ovoj bolnici, je jedna sedmica...”

10) Intervjui sa primaocima

U prvoj verziji našeg izvještaja, nismo imali vremena da se angažiramo u intervjuima sa primaocima organa, ljudima koji su iz inostranstva išli u Kinu na transplantaciju. Za ovu verziju, razgovarali smo sa velikim brojem ovakvih primaoca i njihovim porodicama. Sažetak njihovih iskustava dat je u prilogu ovog izvještaja.

Hirurgija transplantacije organa, kako opisuju primaoci i njihova rodbina, se odvija skoro u tajnosti, kao da je zločin koji treba zataškati. Od primaoca i njihovih porodica se krije što više informacija. Njima se ne saopštava identitet donatora. Nikad im se ne pokazuju pismene saglasnosti donatora ili njihovih porodica. Identitet ljekara koji vrši operaciju i pomoćnog osoblja se često ne može saznati, uprkos zahtjevima za tim podacima. Primaocima i njihovim porodicama se vrijeme operacije

²² <http://www.health.sohu.com/20060426/n243015842.shtml> arhiva na:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://health.sohu.com/52/81/harticle15198152.shtml>

²³ Adresa uklonjena stranice od marta 2005 je na arhivi:

http://web.archive.org/web/20050317130117/http://www.transorgan.com/about_g_intro.asp

²⁴ <http://www.transorgan.com/apply.asp>, arhiva na :

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transorgan.com%2Fapply.asp&x=15&y=8>

obično saopštava malo prije nego što će se desiti. Operacije se ponekad odvijaju usred noći. Cijela procedura se vrši po principu “čuti, ne postavljaljaj pitanja”.

Kad se ljudi ponašaju kao da imaju nešto da sakriju, onda je logično zaključiti da zaista imaju nešto da sakriju. Jer je porijeklo organa osuđenika na smrt dobro poznato i država ga priznaje, kineske bolnice za transplantaciju sigurno ne skrivaju to. Mora da je nešto drugo? Šta je to?

11) Novac za zaraditi

U Kini je presađivanje organa vrlo unosan posao. Trag novca ljudi koji plate za presađivanje organa moguće je pratiti do određenih bolnica koje vrše presađivanja organa, ali ne možemo ići dalje od toga. Mi ne znamo tko uzima novac koji dobije bolnica. Da li se ljekari i sestre uključeni u kriminal ubiranja organa plaćaju neumjerenim sumama za svoja zlodjela? To je pitanje na koje nam je bilo nemoguće odgovoriti, budući da nismo imali načina da saznamo kuda je novac otišao.

Internet stranica Kineske internacionalne mreže centara za transplantaciju.

(<http://en.zoukiishoku.com/>)

(grad Shenyang)

Prije naznačenog uklanjanja sa stranice²⁵ u aprilu 2006., sljedeći cjenovnik je sugerirao visinu profita od transplantacija:

Bubreg:	62.000 US\$
Jetra:	98.000 - 130.000 US\$
Jetra-bubreg:	160.000 - 180.000 US\$
Bubreg-gušterača:	150.000 US\$
Pluća:	150.000 - 170.000 US\$
Srce:	130.000 - 160.000 US\$
Rožnjača oka:	30.000 US\$

Standardni način istraživanja bilo kakvog navoda o zločinu u kome je novac u igri, jeste slijediti trag novca. Ali u slučaju Kine, njena zatvorena vrata znače da je nemoguće slijediti trag novca. Ne znati gdje novac odlazi ne dokazuje ništa. Ali takođe ništa ne opovrgava, uključujući i ove optužbe.

12) Kineska etika transplantacije

Kineski stručnjaci za transplantaciju nisu obavezni da se pridržavaju bilo kakve etike, osim zakona koji upravljaju njihovim radom. Mnoge druge zemlje imaju samostalna strukovna udruženja sa sopstvenim disciplinskim sistemima. Stručnjaci za transplantaciju koji prekrše etičke principe mogu biti prognani iz struke od strane kolega, bez ikakve intervencije države.

Za kineske stručnjake za transplantaciju nismo pronašli ništa slično. Što se tiče transplantacione hirurgije, dok god država ne interveniše, sve može da prođe. Ne postoji nezavisno nadzorno tijelo koje nezavisno od države primjenjuje disciplinske mjere nad stručnjacima za transplantaciju,.

²⁵ Ipak se u internet arhivi može naći informacija u ovoj web stranici od marta 2006.:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fen.zoukiishoku.com%2Flist%2Fcost.htm+%&x=16&y=11>

Sistem divljeg zapada u transplantacionoj hirurgiji u Kini olakšava zloupotrebe. Uplitanje vlasti i krivično gonjenje su neizbježno manje sistematski od strukovne kazne. Zato što su kazne za krivično gonjenje oštrije od strukovnih kazni – potencijalni zatvor je oštija kazna od izbacivanja nekoga iz struke – slučajevi gonjenja su rjeđi od disciplinskih mjera.

Nepostojanje strukovnog disciplinarnog sistema u transplantaciji ne znači da se događaju zloupotrebe. Ali to svakako povećava vjerovatnoću da se one dogode.

13) Inostrana transplantaciona etika

Postoje velike rupe u inostranoj etici transplantacije. U mnogim zemljama iz kojih u Kinu stižu transplantacioni turisti, stručnjaci za transplantaciju su organizirali etičke i disciplinarne sisteme. Ali rijetkost je da se ovi sistemi bave konkretno bilo s transplantacionim turizmom, bilo s kontaktom sa kineskim stručnjacima za transplantaciju, ili transplantatima od pogubljenih zatvorenika. Ključne riječi ovdje bi bile “što ne vidiš, nije ti na pameti”.

U vezi transplantacionog turizma, Strukovni kodeks ponašanja medicinskog savjeta Hong Konga ima dva principa koje vrijedi naglasiti. Jedan glasi da “ako postoji sumnja” da je pristanak donatora dat slobodnom voljom, struka ne treba da ima ništa sa takvom donacijom. Najmanje što se može reći o Kini, u svjetlu činjenica da “skoro svi” transplantati potiču od zatvorenika, je da sumnja da li je pristanak donatora slobodno i dobrovoljno dat postoji u skoro svakom slučaju.

Drugi je da je odgovornost na stranim stručnjacima da utvrde status kineskog donatora. Strani stručnjak se ne ponaša u skladu sa etikom ako ne izvrši istraživanje, ili ako to uradi nedovoljno pažljivo. Prije nego što preporuči pacijentu da ide u Kinu, strani stručnjak, nakon istraživanja, treba van svake sumnje da bude uvjeren da je pristanak donatora dat slobodno i dobrovoljno.

Da bi opstalo, tržište ubiranja organa u Kini zahtijeva i ponudu i potražnju. Ponuda dolazi iz Kine, od zatvorenika. Ali potražnja, velikim dijelom, u visokim novčanim svotama, dolazi iz inostranstva.

U prilogu predstavljamo kritičku analizu etike kontakta sa Kinom u vezi transplantacija. Honkonški principi su prije izuzetak nego pravilo. Globalna profesionalna etika čini malo ili ništa da spriječi inostranu potražnju za organima iz Kine.

14) Kineski zakoni o transplantaciji

Do 1. jula 2006., praksa prodaje organa u Kini je bila zakonita. Tog datuma je stupio na snagu zakon koji zabranjuje njihovu prodaju.

U Kini postoji velik jaz između donošenja zakona i njihove primjene. Na primjer, uvodni dio kineskog Ustava obećava Kini “visok stepen” demokratije. Ali, kako je pokazao masakr na Tiananmen Trgu, Kina nije demokratska zemlja.

Ono što mi možemo reći je da se zakon o transplantaciji organa ne primjenjuje. Belgijski senator Patrik Vankrunkelsven je krajem novembra 2006. nazvao dvije bolnice u Pekingu pretvarajući se da je pacijent za presađivanje bubrega. Objе bolnice su mu odmah ponudile bubreg za 50.000 eura.

Kako je ranije napomenuto, zamjenik ministra zdravlja, Huang Jiefu, u novembru 2006., je prodaju organa osuđenika na smrt osudio riječima: “poslovi ispod stola se moraju zabraniti”. Ali to je već bilo zabranjeno 1. jula. Njegov govor se mora smatrati priznanjem da zabrana ne funkcioniра.

15) Inostrani zakoni o transplantaciji

Način transplantacije u kojem učestvuje kinesko zdravstvo je nezakonit svugdje u svijetu. Ali nije nezakonito za stranca u bilo kojoj zemlji da ode u Kinu, da ima korist od transplantacije koja bi kod kuće bila nezakonita, i vrati se nazad. Zakoni o transplantaciji svugdje važe samo na datoj teritoriji. Oni nemaju eksteritorijalni domet.

Mnogi drugi zakoni su globalni po svom dometu. Na primjer, dječji seksualni turisti se mogu goniti ne samo u zemlji gdje imaju seks sa djecom, već u mnogim zemljama, kao i kod kuće. Ova vrsta zakona ne postoji za transplantacione turiste koji plaćaju za transplantaciju organa bez da se potruže da saznaju da li postoji pristanak donatora organa.

Bilo je nekih zakonskih inicijativa. Na primjer, belgijski senator Patrik Vankrunkelsven predlaže eksteritorijalni krivični zakon koji će kažnjavati transplantacione turiste koji u inostranstvu kupuju organe, u slučajevima kad su donatori zatvorenici, ili nestale osobe. Ali ovi zakonski prijedlozi su još uvijek u ranoj fazi.

16) Savjeti za putovanja

Mnoge zemlje imaju savjete za putovanja, koji upozoravaju građane na opasnosti putovanja iz jedne zemlje u drugu. Savjeti često upozoravaju na političko nasilje, pa čak i na vremenske nepogode. Ali nijedna vlada ne daje savjete povodom putovanja u Kinu radi transplantacije, sa upozorenjem za njene građane da, prema navodima Društva za transplantaciju, “skoro svi” organi u Kini dolaze od zatvorenika.

Neki, a nadamo se i mnogi, potencijalni primaoci organa bi oklijevali da odu u Kinu kad bi znali da njihovi organi stižu od zatvorenika koji nisu dali svoj pristanak. Ali trenutno nema sistematske komunikacije sa potencijalnim primaocima vezano za izvor organa u Kini, bilo preko vlade ili strukovnog udruženja.

Na primjer, Kanadski putni savjetnik za Kinu, postavljen na internet stranicu Ministarstva inostranih poslova, daje opsežne informacije, skoro 2.600 riječi, i sadrži i dio o zdravlju. Ali se ne spominju transplantacije organa.

17) Farmaceutski proizvodi

Hirurgija transplantacije organa se oslanja na lijekove protiv odbacivanja presađenog organa. Kina uvozi ove lijekove od velikih farmaceutskih firmi.

Da bi presađivanje uspjelo, transplantaciona hirurgija je ranije zahtijevala podudarnost i tkiva i krvne grupe. Razvoj lijekova protiv odbacivanja je omogućio da se zaobiđe podudarnost tkiva. Uz intenzivnu upotrebu lijekova protiv odbacivanja, moguće je izvršiti transplantaciju iz donatora čije tkivo ne odgovara tkivu primaoca. Bitno je samo da krvne grupe budu iste. Podudarnost tkiva je poželjno da bi se izbjegla zavisnost od lijekova protiv odbacivanja, ali više nije suštinsko. Kinesko zdravstvo se dosta oslanja na lijekove protiv odbacivanja.

Međunarodne farmaceutske firme se prema kineskom sistemu za transplantaciju ponašaju kao i svi drugi. One ne postavljaju pitanja. One nemaju saznanja da li se njihovi lijekovi koriste na primaocima koji su dobili organ od nedobrovoljnog donatora zatvorenika, ili ne.

Mnoge zemlje imaju zakone o kontroli izvoza, koji generalno zabranjuju izvoz nekih proizvoda, a za druge zahtijevaju posebno odobrenje. Ali nijedna država, koliko mi znamo, ne zabranjuje izvoz u Kinu lijekova protiv odbacivanja koji se koriste za pacijente u transplantacijama.

Na primjer, kanadski Zakon o uvoznjoj i izvoznjoj trgovini kaže:

“Nijedno lice ne smije pokušati uvesti bilo koju robu uključenu u Listu kontrole uvoza, ili bilo koju robu, u bilo koju zemlju izlistanu u Kontrolnoj listi za određenu oblast, osim uz izvoznju dozvolu koja se izdaje u skladu sa ovim zakonom.”²⁶

Međutim lijekovi protiv odbacivanja nisu uključeni u Kontrolnu listu za Kinu.

18) Fondovi za njegu u inostranim državama

Neki inostrani državni planovi naknađuju liječenje u inostranstvu u iznosu cijene usluge kod kuće. Tamo gdje ovo postoji, mi ne znamo da ijedna zemlja ima zabranu plaćanja ako pacijent dobija transplantaciju organa u Kini.

Transplantacionim turistima je potrebna post-operativna njega u zemlji gdje žive. Njima i nadalje trebaju recepti i lijekovi protiv odbacivanja. Države koje dotiraju zdravstvene usluge, tipično obezbjeđuju i finansiranje ove vrste njege.

Još jednom, onima koji raspodjeljuju fondove nije bitno kako je primalac organa došao do organa. Činjenica da je organ mogao doći bez pristanka zatvorenika u Kini, koji je ubijen radi organa, naprosto nije relevantna za finansiranje njege nakon usluge izvršene u inostranstvu.

c) Razmatranja specifična za Falun Gong

19) Smatranje prijetnjom

Velika većina zatvorenika savjesti u Kini su pripadnici Falun Gong. Procijenjene dvije trećine žrtava mučenja su pripadnici Falun Gong. Ekstremna retorika Kineskih vlasti prema Falun Gongu je bez presedana, neuporediva sa blagom kritikom prema žrtvama koje Zapad obično brani. Dokumentirana, proizvoljna ubistva i nestanci praktikanata Falun Gong na godišnjem nivou daleko prevazilaze bilo koju drugu progonjenu grupu.

Zašto kineska vlada tako opako denuncira i vrši brutalnu represiju nad ovom jednom grupom, više nego nad bilo kojom drugom? Standardni kineski refren o Falun Gongu je da je to zla sekta.

Falun Gong nema nijednu od karakteristika sekte. On nema organizaciju. Nema članstvo, nema kancelarije i nema službenike. Falun Gong nema fondove, niti bankovne račune.

David Ownby, direktor Centra za jugoistočne studije na univerzitetu u Montrealu i stručnjak za savremenu kinesku istoriju pisao je o Falun Gongu u radu pripremljenom prije šest godina za Kanadski institut za međunarodne odnose. On je naveo da za razliku od sekta, Falun Gong nema obaveznih novčanih davanja, izolaciju praktikanata u komunama, ili udaljavanje od svijeta. On piše:

“Članovi Falun Gong ostaju u društvu. U velikoj većini, oni žive unutar porodičnog jezgra. Oni idu na posao; šalju djecu u školu.”²⁷

²⁶ Odjeljak 13

²⁷ Falun Gong and Canada's China policy". David Ownby, vol. 56, International Journal, Canadian Institute of International Affairs, proljeće 2001.

Nema kazne za napuštanje Falun Gong, jer se nema šta napustiti. Praktikanti imaju slobodu da upražnjavaju Falun Gong onoliko koliko im odgovara. Mogu da počnu i prestanu u bilo koje doba. Svoje vježbe mogu da rade individualno ili u grupi.

Li Hongzhi, autor koji je inspirirao Falun Gong praktikante, nije predmet obožavanja praktikanata. Niti dobija novac od praktikanata. On je privatna osoba koja se rijetko susreće s praktikantima. Njegovi savjeti praktikantima su javno dostupne informacije – predavanja sa konferencija i objavljene knjige.

Etiketiranje Falun Gong kao zle sekte od strane Kineske vlade je komponenta represije nad Falun Gongom, izgovor za tu represiju, kao i za klevete, pozive na mržnju, depersonalizaciju, marginalizaciju i dehumanizaciju Falun Gong. Ali ovo etiketiranje ne objašnjava zašto je ta represija nastala. Etiketa “zle sekte” je proizvedeni alat represije, ali ne i njen uzrok. Uzrok leži na drugom mjestu.

Da bi se nametnuo konformitet, kineske vježbe, ili qigong, u svim svojim varijantama su bile suzbijene 1949., nakon što je Kineska komunistička partija preuzela vlast. Do 1990-tih, okruženje policijske države postalo je manje represivno za sve vrste qigonga, uključujući tu i Falun Gong.

Falun Gong uključuje elemente Konfucijanizma, Budizma i Taoizma. U suštini, on uči metodu meditacije kroz vježbe koje imaju za cilj da unaprijede fizičko i duhovno zdravlje i kondiciju. Pokret nema političku platformu; njegovi sljedbenici teže promoviranju istine, tolerancije i dobrote izvan rasnih, nacionalnih i kulturnih granica. Nasilje je zabranjeno.

Li je svoj pokret registrirao kod državnog Udruženja za proučavanje qigonga. U vrijeme kad je pokret padao u nemilost vlasti, ali prije nego što je zabranjen, rane 1998., Li se preselio u SAD. Ali Falun Gong je nastavio da cvjeta. Jijangova vlada je 1999. procijenila da ima 70 miliona praktikanata. Te godine, Komunistička partija Kine je brojala 60 miliona članova.

Prije nego što je Falun Gong zabranjen, u julu 1999., njegove pristalice su se redovno okupljale širom Kine da rade svoje vježbe. Samo u Pekingu je bilo preko 2000 lokacija za vježbanje.

Komunistička partija je u aprilu 1999. objavila članak u časopisu Nauka i tehnologija za mlade, koji Falun Gong proglašava za sujeverje i rizik po zdravlje, jer bi praktikanti mogli odbiti konvencionalne medicinske tretmane ozbiljnih bolesti. Velik broj pristalica Falun Gong je demonstrirao protiv sadržaja ovog članka ispred uredništva u Tianjinu. Rezultat su bila hapšenja i prebijanja od strane policije.

Zbog peticije Državnom uredu za žalbe u Pekingu u vezi ovih hapšenja, 25. aprila 1999., deset do petnaest hiljada Falun Gong praktikanata se bilo okupilo od zore do kasne večeri ispred štaba KPK u Zhongnanhaiu, pored pekinškog Zabranjenog grada. Okupljanje je bilo tiho, bez transparenta²⁸. Jijanga je prisustvo ovih peticionista uzbunilo. Ideološka nadmoć Komunističke partije Kine, je, po njemu, bila ugrožena.

20) Politika progona

Kada bi ubiranje organa od Falun Gong praktikanata u Kini bilo široko rasprostranjeno, dalo bi se očekivati da u ovom pogledu postoji državna politika. Ipak, tajnost stvaranja kineske politike nas sprječava da ustanovimo da li ovakva politika zaista postoji.

²⁸ Danny Schechter, *Falun Gong's Challenge to China*, Akashic Books, 2000., stranice 44 do 46.

Ipak, znamo da progon Falun Gongga postoji kao zvanična politika. Postoje neke veoma jake političke izjave od strane kineske vlade i Kineske komunističke partije, koje pozivaju na progon Falun Gongga, uključujući i fizički progon.

Kineska vlada je uspostavila posebne organe, koje je zadužila zadatkom da potisnu Falun Gong. Ovi posebni organi imaju svoje predstavnike širom Kine. Kako su osnovani desetog dana šestog mjeseca 1999. godine, skraćeno se zovu Biro 610. Biro 610 ima svoje predstavnike u svakoj provinciji, gradu, okrugu, univerzitetu, državnom odjeljenju i državnom preduzeću u Kini.

Prema Li Baigenu, bivšem zamjeniku direktora pekingškog biroa za opštinsko planiranje, koji je učestvovao na sastanku, tokom 1999. godine, trojica čelnika Biroa 610 u glavnom gradu pozvala su preko 3000 službenika u veliku narodnu salu na diskusiju o kampanji protiv Falun Gongga, koja u to vrijeme nije dobro napredovala. Demonstracije na Tiananmen Trgu su se i dalje nastavljale. Čelnik Službe 610, Li Lanqing, usmeno je najavio novu vladinu politiku protiv pokreta: „uništiti im reputaciju, ruinirati ih finansijski, i slomiti ih fizički.” Tek poslije ovog susreta, smrti praktikanata u policijskim stanicama počele su se prikazivati kao slučajevi samoubistava.

21) Poticanje na mržnju

Falun Gong praktikanti u Kini su dehumanizirani na riječi i djelu. Političke direktive se podudaraju sa poticanjem cjelokupnog stanovništva da opravda politiku progona, mobilizira učesnike, i da osujeti opoziciju. Ova vrsta rječnika usmjerena protiv konkretne grupe postala je prethodnica i obilježje velikih kršenja ljudskih prava usmjerenih protiv grupe.

Prema *Amnesty International*, kineska vlada je usvojila tri strategije za slamanje Falun Gongga: nasilje prema praktikantima koji odbijaju da se odreknu svojih uvjerenja; „ispiranje mozga” kako bi se svi poznati praktikanti prisilili da napuste Falun Gong i odrekli ga se; i medijsku kampanju da bi se javno mnjenje usmjerilo protiv Falun Gongga.²⁹

Da bi suzbile Falun Gong, lokalne vlasti su ovlašćene da primjene naredbe iz Pekinga. Primjena je podrazumijevala, između ostalog, inscenirane događaje da bi se kineskoj populaciji predočilo kako praktikanti vrše samoubistva samo-spaljivanjem, ubijaju i sakate članove porodica i odbijaju medicinski tretman. Vremenom, ova kampanja je rezultirala željenim efektima, i mnogi, ako ne svi, kineski građani su prihvatili stav Komunističke partije o Falun Gongu. Nacionalni narodni kongres je onda izglasao zakone kojima se legalizira duga lista nezakonitih činova učinjenih od strane Falun Gong praktikanata drugim praktikantima.

Ovakvo poticanje na mržnju je najakutnije u Kini. Ali postoji širom svijeta. Kineski zvaničnici, gdje god da se nalaze, učestvuju u ovom poticanju na mržnju, jer je to dio njihovih zvaničnih zaduženja. U Edmontonu, Alberta, Kanada, ovakvo ponašanje je bilo predmet policijske preporuke za optužnicu protiv dva kineska konzularna predstavnika u Kalgariju, za namjerno poticanje na mržnju protiv Falun Gongga. Policijski izvještaj je priložen ovom izvještaju.³⁰

Poticanje na mržnju nije dovoljno konkretno da bi se pokazalo koje oblike progon poprima. Ali ono promovira kršenja najgore vrste. Teško je zamisliti da bi navodi koje smo čuli postojali bez ove vrste propagande mržnje. Kad postoji ovakva vrsta poticanja na mržnju, činjenica da bi se ljudi angažirali u takvom djelovanju protiv Falun Gongga – oduzimanju njihovih organa i ubijanju tokom procesa – prestaje da bude nevjerovatna.

²⁹ <http://web.amnesty.org/library/Index/engASA170282001>

³⁰ Uprkos preporuci policije, tužilac je odlučio da ne podigne optužnicu.

22) Fizički progon

Bivši predsjednik Jijang dao je mandat Birou 610³¹ da „iskorijeni“ Falun Gong.³² U prilogu izvještaju su izneseni detalji u vezi pokušaja iskorjenjivanja putem progona.

U nedavnom izvještaju Specijalnog izvještača UN-a za mučenja³³ se navodi:

„Od 2000. na ovamo, Specijalni Izvještač i njegovi prethodnici su prijavili 314 slučajeva navodnog mučenja vladi Kine. Ovi slučajevi predstavljaju preko 1.160 osoba.“ I: „Pored ovog broja, treba napomenuti da je jedan slučaj, dostavljen 2003. (E/CN.4/2003/68/Add.1 para. 301) iznio detalje o zlostavljanju i mučenju hiljada Falun Gong praktikanata.”

Pored toga, izvještaj pokazuje da 66% žrtava navodne torture i zlostavljanja u Kini čine Falun Gong praktikanti, dok su preostale žrtve Uguri (11%), prostitutke (8%), Tibetanci (6%), branitelji ljudskih prava (5%), politički disidenti (2%) i drugi (osobe zaražene HIV virusom i pripadnici religioznih grupa 2%).

Dio priče iz pekinškog biroa *Washington posta*, dva ljeta kasnije (05.09.2001.)³⁴ ilustrira surovost metoda Biroa 610 i drugih agenata režima prema Falun Gong praktikantima:

„U policijskoj stanici u zapadnom Pekingu, Oujang je bio svučen do gola i ispitivan pet sati. 'Ako bih dao netačan odgovor, to jest ako bih rekao 'da', oni bi me šokirali električnom palicom', rekao je. Poslije toga je premješten u radni logor u zapadnom predgrađu Pekinga. Tamo su mu stražari naredili da stane licem uza zid. Ako bi se pomjerio, oni bi ga šokirali. Ako bi pao usljed umora, oni bi ga šokirali...“

„(Kasnije) je izveden pred grupu Falun Gong zatvorenika i još jednom se ogradio od grupe, dok je kamera snimala. Oujang je napustio zatvor i otišao na časove ispiranja mozga. Dvadeset dana nakon debatanja o Falun Gongu 16 sati na dan, on je 'položio'. 'Pritisak na mene je bio i jeste nevjerovatan,' rekao je. 'U posljednje dvije godine, vidio sam najgore što čovjek može da učini. Mi smo zaista najgore životinje na Zemlji.“

Ownby je primetio da su „organizacije za ljudska prava jednoglasno osudile brutalnu kampanju u Kini protiv Falun Gonga, a mnoge vlade širom svijeta, uključujući kanadsku, su izrazile svoju zabrinutost.“ On je citirao izveštaj *Amnesty International* iz 2000., u kojem se kaže da je od početka progona jula 1999., 77 Falun Gong praktikanata „umrlo u zatvoru, ili kratko nakon otpuštanja, pod sumnjivim okolnostima.“

23) Masovna hapšenja

Masovna hapšenja praktikanata su oblik fizičkog progona koji zaslužuje posebnu pažnju zbog svoje potencijalne povezanosti sa otklanjanjem organa. Svako kome je oduzet organ protiv njegove volje, prethodno je morao biti pritvoren.

³¹ Prilog 6, (7. juni 1999.) „Govor druga Jijang Zemina na sastanku Političke službe Centralnog komiteta KP Kine u vezi ubrzavanja rješavanja problema 'FALUN GONG'“

³² H. CON. RES. 188, CONCURRENT RESOLUTION, U.S <http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/z?c107:hc188>:

³³ Komisija za ljudska prava UN-a: Izvještaj specijalnog izvjestioca za pitanja mučenja i drugih surovih, nehumanih, ili ponižavajućih postupaka, Manfred Nowak, o njegovoj misiji u Kini od 20. novembra do 2. decembra 2005. (E/CN.4/2006/6/Add.6), 10. mart 2006. (<http://www.ohchr.org/english/bodies/chr/docs/62chr/ecn4-2006-6-Add6.doc>)

³⁴ Washington Post Foreign Service, „Mučenje slama Falun Gong: Kina sistematično uništava grupu“, John Pomfret i Philip P. Pan, 5. avgust 2001. (<http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn?pagename=article&node=&contentId=A33055-2001Aug4>)

Represija Falun Gong je uključivala slanje hiljada i hiljada praktikanata u zatvore i radne logore, počevši od ljeta 1999. Izveštaj State Departmenta o Kini iz 2005.³⁵, na primjer, daje indicije da policija ima stotine pritvornih centara, sa 340 centara za prevaspitavanje kroz rad, kapaciteta za oko 300.000 osoba. Izvještaj također pokazuje da se procijenjeni broj Falun Gong praktikanata stradalih u zatvorima kreće od nekoliko stotina do nekoliko hiljada.

Stotine hiljada Falun Gong praktikanata je putovalo u Peking da protestira ili da razmota transparente pozivajući na legalizaciju grupe. Ljudi su dolazili skoro svakodnevno. Autorica Jennifer Zeng, ranije iz Pekinga, a sada stanovnica Australije, nas informira da je do aprila 2001. bilo otprilike 830.000 hapšenja Falun Gong praktikanata u Pekingu, koji su identificirani. Nema statistike za praktikante koji su uhapšeni, ali su odbili da se identificiraju. Iz intervju sa Falun Gong praktikantima koji su pušteni, znamo da je veliki broj onih koji se nisu identificirali. Ali ne znamo koliko velik.

Velik broj pripadnika Falun Gong u proizvoljnom, neodređenom, tajnom pritvoru ne dokazuje ove tvrdnje. Ali suprotno, odsustvo takvih bi poreklo tvrdnje. Ekstremno velika grupa ljudi podvrgnuta hiru i moći države, bez utočišta u bilo kojem obliku zaštite sopstvenih prava, pruža potencijalan izvor za oduzimanje organa od nedobrovoljnih davalaca.

24) Smrti

Od 22. decembra 2006. smo identificirali 3.006 Falun Gong praktikanata koji su umrli usljed progona. Ove identificirane žrtve se mogu sakupiti u šest grupa.

Prva grupa su žrtve koje su stradale od uzroka vezanih za stres nastao konstantnim maltretiranjem i prijetnjama od strane vlasti. Druga su oni koji su zlostavljani u zatvoru, a onda živi pušteni da se vrate porodici, ali koji su kasnije preminuli usljed zlostavljanja. Treća grupa su žrtve koje su stradale u zatvoru usljed posljedica mučenja i čija su tijela vlasti predale porodicama radi kremiranja. Četvrta su žrtve koje su stradale u zatvoru usljed zlostavljanja, i kremirane su u zatvoru, ali čije su porodice vidjele tijela između smrti i kremiranja. Peta su žrtve koje su stradale i kremirane su u zatvoru bez da su porodice ikad vidjele tijela. Šesta su žrtve koje su stradale u zatvoru, ali nemamo dovoljno informacija da odredimo da li su porodice vidjele tijela prije kremiranja.

Mnoge moguće žrtve otklanjanja organa među pripadnicima Falun Gong su, iz onog što mi možemo zaključiti, oni čije porodice nisu obavještene o smrti svojih voljenih. Ovakvo neobavještavanje ima dva moguća razloga. Jedan je da su praktikanti odbili da se identificiraju vlastima. Drugi je da su vlasti, iako su znale ko su praktikanti, odbile obavijestiti porodice o njihovom zadržavanju; također, ovim praktikantima, prije smrti, nije omogućeno kontaktirati porodice.

Međutim, mi ne možemo isključiti mogućnost da su peta i šesta grupa identificiranih stradalih također žrtve otklanjanja organa. Ova grupa broji oko 300. Posebno peta grupa budi sumnje. Njihova imena su izlistana u prilogu.

Velik broj Falun Gong praktikanata koje su vlasti ubile mučenjem, podupire navode koje mi istražujemo. Ako je život Falun Gong praktikanata jeftin, nema posebnog razloga da se isključi neki od uzroka smrti. Ako je kineska vlast voljna da ubije velik broj Falun Gong praktikanata mučenjem, nije teško vjerovati da je isto spremna učiniti kroz oduzimanje organa.

³⁵ Izvještaji američkog State Departmenta o stanju ljudskih prava u zemljama iz 2005. – Kina, 8. mart 2006. (<http://www.state.gov/drl/rls/hrrpt/2005/61605.htm>)

25) Neidentificirane osobe

Zatvaranje pripadnika Falun Gong, iako je to na neki način naprosto uobičajena kineska represija, sa Falun Gongom kao nesrećnom metom, pokazuje jedno neobično svojstvo. Praktikanti koji su iz svih krajeva zemlje dolazili na Trg Tiananmen u Pekingu da apeliraju ili protestiraju su sistematski hapšeni. Oni koji su dali svoje lične podatke, isporučivani su nazad, lokalnim vlastima. Njihove porodice su uvlačene u njihove Falun Gong aktivnosti i primoravane da navedu praktikante da se odreknu Falun Gong. Njihovi pretpostavljeni na poslu, njihove kolege i lideri lokalnih vlasti su smatrani odgovornim i kažnjavani su kad bi ove osobe išle u Peking da apeliraju ili protestiraju.

Kako bi zaštitili svoje porodice i izbjegli neprijateljstvo njihovih sugrađana, mnogi pritvoreni Falun Gong praktikanti odbili su da se identificiraju. Rezultat je velika zatvorska Falun Gong populacija čij identitet vlast ne zna. Također, nitko tko ih poznaje, ne zna gdje se nalaze.

Iako je cilj ovakvog odbijanja bila zaštita, možda je to imalo suprotan efekat. Lakše je učiniti žrtvom osobu čija porodica ne zna gdje se taj nalazi, nego osobu za koju porodica zna gdje je. Ova populacija je izuzetno nezaštićena grupa ljudi, čak i po kineskim standardima. One koji su odbili identificirati se, tretiraju posebno loše. Isto tako, oni se premještaju po kineskim zatvorima usljed razloga koji se ne iznose zatvorenicima.

Da li je ovo populacija koja je postala izvor za oduzimanje organa? Očigledno, samo postojanje ove populacije nam ne govori da je tako. Ipak, postojanje ove populacije pruža objašnjenje za izvor oduzetih organa, ako su navodi tačni. Pripadnici ove populacije naprosto bi mogli da nestanu bez da iko izvan zatvorskog sistema zna za to.

Za autore, istrage koje su dovele do ovog izvještaja imale su mnoge jezive momente. Jedan od najuznemirujućih bio je otkriće velike zatvorske populacije neidentificiranih. Praktikant za praktikantom, koji je konačno pušten iz zatvora, nam je govorio za ovu populaciju. Zbirka njihovih izjava je priložena uz izvještaj. Ono što su nam ovi praktikanti rekli je da su u zatvorima lično sretili neidentificirane, u značajnom broju. Iako smo sreli mnoge Falun Gong praktikante koji su pušteni iz kineskih zatvora, još nismo sreli ili čuli, uprkos velikom broju njih, za nekog praktikanata koji je odbio da se identificira u zatvoru od početka do kraja. Šta se desilo sa tim mnogim praktikantima? Gdje su oni?

Problem nasilnih nestanaka se razlikuje od problema neidentificiranih, jer, u slučaju prisilnih nestanaka, porodica zna da je država uključena. Što se tiče neidentificiranih, sve što porodica zna je da je njihovim voljenim nestao svaki trag. O žrtvama prisilnih nestanaka, porodice ili svjedoci znaju više. Znaju to da je osoba u jednom trenutku bila pod starateljstvom države. Država ili poriče da je osoba ikad bila pod njenim starateljstvom, ili krije sudbinu i činjenice o osobi.³⁶

Ima Falun Gong praktikanata koji su nestali, otići od strane vlasti. Međutim, jedini slučajevi nestanka za koje znamo su ljudi koji su kasnije pušteni, a zatim pričali o otmici. Mi znamo za njihov nestanak samo kad se ponovo pojave. Vrlo je vjerovatno da ima drugih praktikanata koji nikad nisu pušteni.

Što se tiče neidentificiranih, pošto porodica zna samo da je izgubila kontakt sa voljenim, ona se nužno ne obraća državi da se raspita da li je osoba u zatvoru. Kad je nestala osoba pripadnik prakse koju država brutalno progoni, tendencija porodice da izbjegne državu je povećana. Bez obzira na to, neki su zatražili od kineske vlade da pomogne u pronalaženju nestalih Falun Gong praktikanata. Neki od ovih slučajeva su izlistani u prilogu.

³⁶ Međunarodna konvencija o zaštiti svih osoba od nasilnog nestanka, član 2

26) Ispitivanje krvi i pregled organa

Zatvorenim Falun Gong praktikantima se sistematski ispituje krv i pregledaju organi. Drugi zatvorenici, koji nisu praktikanti, a borave zajedno sa ovima, se ne ispituju. Ovo se dešava u radnim logorima, zatvorima i pritvornim centrima. Čuli smo toliko svjedočanstava na ovu temu, da možemo reći da ovo diferencirano testiranje postoji, van svake sumnje. Ovi testovi i pregledi se dešavaju bilo da se praktikanti drže u radnim logorima, zatvorima ili pritvornim centrima. Izjave iz intervjua, koje svjedoče o sistematskom ispitivanju krvi i pregledima organa Falun Gong praktikanata, za razliku od ostalih zatvorenika, date su u prilogu ovom izvještaju.

Samim praktikantima se ne saopštavaju razlozi za testiranje i pregled. Nije vjerovatno da se testiranja i pregledi vrše radi zdravstvene zaštite. Prvo, radi zaštite zdravlja nije potrebno sistematsko testiranje krvi i pregled organa. A drugo, o zdravlju Falun Gong praktikanata u zatvorima se ne vodi računa na mnogo drugih načina, pa nije vjerovatno da bi vlasti testirale krv praktikantima i pregledale im organe naprosto radi zdravstvene zaštite.

Testiranje krvi je preduslov za transplantaciju organa. Donator treba da se uklopi sa primaocem, da anti-tijela primaoca ne bi odbacila organ donatora.

Prosta činjenica testiranja krvi i pregleda organa ne dokazuje da postoji oduzimanje organa Falun Gong praktikanata. Ali obratno je istinito. Da nema testiranja krvi, navodi bi bili osporeni. Široko rasprostranjeno testiranje krvi Falun Gong praktikanata u zatvorima prekida ovaj pravac osporavanja.

27) Izvori dosadašnjih transplantata

Broj transplantacija organa u Kini je velik, do 20.000 u 2005., prema listu *China Daily*. Kina ima najviše operacija na svijetu poslije SAD.

Veliki broj i kratko vrijeme čekanja znači da mora postojati veliki broj potencijalnih donatora pri ruci, u bilo koje doba. Gdje je i ko je ova velika populacija donatora?

Mnogo je više presađivanja nego što je otkrivenih izvora. Znamo da neki organi dolaze od na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika. Veoma malo dolazi od dobrovoljnih donatora iz porodice i klinički mrtvih. Ali ovi izvori ostavljaju velike praznine u zbiru. Broj na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika i dobrovoljnih davalaca nije ni približno dovoljan za potrebe presađivanja.

Broj na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika nije javan. Mi se vodimo samo procjenama koje daje *Amnesty International*, na osnovu javnih podataka u Kini. Ove brojke, kad se uzme ukupan broj pogubljenja u svijetu, su znatne, ali ni približno ne odgovaraju procjeni broja transplantacija.

Najmanje 98% organa za presađivanje potiče iz drugih izvora, a ne od porodičnih donatora. Na primjer, u slučaju bubrega, 227 od 40.393 presađivanja – oko 0,6% izvedenih u Kini između 1971. i 2001. godine poticali su od porodičnih davalaca³⁷.

Kineska vlada je priznala korišćenje organa zatvorenika koji su osuđeni na smrt i zatim pogubljeni samo u 2005. godini.^{38 39}, iako se to događa već mnogo godina. Za režim ne postoje prepreke za trgovinu organima „neprijatelja države“.

³⁷ <http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> China Pharmacy Net, 05.12.2002. Arhivirana stranica: <http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

³⁸ „Kina namjerava da „uredi“ trgovinu organima pogubljenih zatvorenika“, *The Times*, 03.12.2005. <http://www.timesonline.co.uk/article/0,,25689-1901558,00.html>

Prema izveštajima *Amnesty International*⁴⁰ na osnovu javno dostupnih podataka, prosječan broj na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika između 1995. i 1999. godine iznosio je 1.680 godišnje. Prosjek između 2000. i 2005. godine iznosio je 1.616 godišnje. Broj se mijenjao iz godine u godinu, ali sveukupni prosječni broj za periode prije i nakon što je započeo progon Falun Gong je isti. Pogubljenja osuđenika na smrt ne mogu objasniti porast broja organa za presađivanje u Kini, od kada je započeo progon Falun Gong.

Prema javnim izvještajima, prije 1999. godine u Kini je sveukupno izvedeno približno 30.000⁴¹ presađivanja organa, a u šestogodišnjem periodu od 1994. do 1999. godine oko 18.500⁴². Shi Bingyi, potpredsjednik Kineskog medicinskog udruženja za presađivanje organa, kaže da je do 2005. ukupno bilo oko 90.000⁴³ transplantacija, što ostavlja oko 60.000 transplantacija u šestogodišnjem periodu od 2000. do 2005, od kada je započeo progon Falun Gong.

Drugi identificirani izvori organa za presađivanje, kao što su porodični dobrovoljni davaoci i klinički mrtvi, oduvijek su bili neznatni. 2005. godine, presađivanja bubrega od rodbine iznosila su 0,5% od svih presađivanja⁴⁴. Ukupan broj klinički mrtvih donatora za sve godine i cijelu Kinu je do marta mjeseca 2006. godine⁴⁵ iznosio 9. Nema znakova o značajnijem porastu u obje ove kategorije tokom zadnjih godina. Može se pretpostaviti da su identificirani izvori transplantacije organa, koji su dali 18.500 transplantacija u toku šestogodišnjeg perioda, od 1994. do 1999., dali isti broj organa za transplantaciju u periodu od narednih šest godina, od 2000. do 2005. godine. To znači da je porijeklo 41.500 organa za presađivanje tokom šestogodišnjeg perioda od 2000. - 2005. nepoznato.

Odakle dolaze organi za sve transplantacije u Kini? Navodi o oduzimanju organa Falun Gong praktikanata daju odgovor.

Još jednom, ovakva razlika u brojkama ne potvrđuje da su navodi o oduzimanju organa Falun Gong praktikanata tačni. Ali s druge strane, potpuno objašnjenje porijekla svih organa za presađivanje bi pobilo optužbe. Da se porijeklo svih organa može slijediti do bilo dobrovoljnih davalaca, bilo pogubljenih zatvorenika, tada bi navodi bili osporeni. Ali ovo se ne može.

³⁹ „Peking promišlja novi zakon o transplantacijama organa na smrt osuđenih zatvorenika“, <http://www.caijing.hexun.com/english/detail.aspx?issue=147&sl=2488&id=1430379> Caijing Magazin/broj:147, 28.11.2005.

⁴⁰ Indeks godišnjih izveštaja AI: <http://www.amnesty.org/ailib/aireport/index.html>, ovdje se može izabrati godišnji izveštaj za svaku godinu.

⁴¹ <http://www.biotech.org.cn/news/news/show.php?id=846> (China Biotech Information Net, 02.12.2002.)

<http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html> (China Pharmacy Net, 05.12.2002.)

Arhivirana stranica:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://www.chinapharm.com.cn/html/xxhc/2002124105954.html>

<http://www.people.com.cn/GB/14739/14740/21474/2766303.html> (Peoples Daily, 07.09.2004., novinske agencije Xinhua)

⁴² „Broj transplantacija bubrega (Azija i Srednji i Daleki istok) 1989.-2000.“, Medical Net (Japan) http://www.medinet.or.jp/tenet/DATA/renal_a.html

⁴³ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/394.html> (Healt Paper Net 02.03.2006.)

Arhivirana stranica:

<http://www.archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-03%2F394.htm&x=32&y=11>

⁴⁴ „CURRENT SITUATION OF ORGAN DONATION IN CHINA FROM STIGMA TO STIGMATA», Abstrakt, Svjetski kongres o transplantacijama, <http://www.abstracts2view.com/wtc/>

Zhonghua K Chen, Fanjun Zeng, Changsheng Ming, Junjie Ma, Jipin Jiang. Institute of Organ Transplatation, Tongji Hospital, Tongji Medical College, HUST, Wuhan, Kina.

⁴⁵ <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-03/400.html>, (Beijing Youth Daily, 06.03.2006.)

Procijene broja pogubljenja na smrt osuđenih zatvorenika u Kini su često puno veće nego brojke zasnovane na podacima o pogubljenjima dostupnim javnosti. Ne postoji službeni kineski izvještaj o totalnoj statistici pogubljenja, pa to ostaje otvoreno za procjene.

Jedna od tehnika, koju su koristili oni koji su procjenjivali broj pogubljenja, je broj transplantacija. Kako se zna da barem dio organa dolazi od pogubljenih zatvorenika i da dobrovoljnih davalaca ima malo i da daleko zaostaju po broju, neki analitičari su prema broju transplantacija zaključili da je broj pogubljenja na smrt osuđenih zatvorenika porastao.

Ovakav zaključak nije uvjerljiv. Broj pogubljenja na smrt osuđenih zatvorenika ne može se procijeniti prema broju transplantacija, osim ako su pogubljenja na smrt osuđenih zatvorenika jedini izvor transplantacija. Ipak, Falun Gong praktikanti su drugi navodni izvor. Nemoguće je iz broja pogubljenja na smrt osuđenih zatvorenika zaključiti da ti praktikanti nisu izvor organa za presađivanje, ako je pri tome broj pogubljenja na smrt osuđenih zatvorenika izveden iz broja transplantacija.

Može li se povećan broj transplantacija objasniti povećanom efikasnošću ubiranja organa od pogubljenih osuđenika na smrt? Povećanje transplantacija u Kini se desilo istovremeno sa progonom Falun Gongga i razvojem nekih tehnologija transplantacije. Tehnologija presađivanja bubrega u Kini je razvijena mnogo prije nego što je počeo progon. Ipak se od početka progona broj transplantacija više nego udvostručio. U 1998. je bilo 3.596 transplantacija bubrega, a u 2005. skoro 10.000.

Drugi razlog zašto višestruko ubiranje organa od na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika ne objašnjava povećanje broja transplantacija organa je sveukupna dezorganizacija pronalaženja odgovarajućeg organa u Kini. Ne postoji nacionalna mreža za pronalaženje odgovarajućih organa i razmjenu organa.⁴⁶ Doktor osuđuju rasipanje organa donatora, žaleći nad činjenicom da se „koriste samo bubrezi donatora, a ostali organi se bacaju“. Svaka bolnica upravlja sopstvenim zalihama organa i listom čekanja. Pacijenti idu od jedne bolnice, gdje nema organa spremnih za transplantaciju, drugim bolnicama, gdje se presađivanje obavlja odmah.⁴⁷ Bolnice upućuju pacijente iz njihove sopstvene bolnice, gdje nemaju raspoloživih organa za transplantaciju, u druge bolnice, za koje kažu da imaju organa za presađivanje.⁴⁸ Ovakva neorganiziranost umanjuje efikasnost upotrebe organa.

Treći razlog zašto višestruko ubiranje organa od na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika ne objašnjava povećanje broja transplantacija organa su iskustva na drugim mjestima. Broj transplantacija nigdje nije skočio tako značajno sa istim brojem donatora, samo usljed tehnološke promjene. Godišnja statistika u Kanadi, SAD i Japanu data je u prilogu izvještaju.

Povećanje broja transplantacija u Kini se desilo istovremeno sa progonom Falun Gongga. Ova koincidencija sama po sebi ne dokazuje navode. Kad koincidencija ne bi postojala, to hipotetičko nepostojanje bi podrilo navode.

⁴⁶ <http://www.100md.com/html/DirDu/2004/11/15/63/30/56.htm>, China Pharmaceutical Paper, 15.11.2004.

⁴⁷ Vidjeti slučaj #7 u prilogu 5.

⁴⁸ Vidjeti slučaj #4 u prilogu 14.

28) Izvori za buduće transplantacije

Transplantacija organa u Kini je biznis u procvatu. Prije 1999. u Kini su postojala samo 22 centra za transplantaciju jetre ⁴⁹, a sredinom aprila 2006. ih je bilo 500 ⁵⁰. Broj centara za presađivanje bubrega je porastao sa 106 ⁵¹ u 2001., na 368 ⁵² u 2005.

Perspektiva zarade je dovela do stvaranja namjenskih ustanova, specijaliziranih za transplantacije organa. Postoji Treći pekinški univerzitetski bolnički centar za transplantaciju ⁵³, osnovan oktobra 2002., Pekinški centar za transplantaciju organa ⁵⁴, osnovan u novembru 2002., Centar za transplantaciju organa Narodno-oslobodilačke armije broj 309 ⁵⁵, osnovan aprila 2002., Istraživački institut za transplantaciju organa Narodno-oslobodilačke armije ⁵⁶ (Centar za transplantaciju organa bolnice Shangai Changzheng), osnovan u maju 2004. i Shangajski klinički medicinski centar za transplantaciju organa ⁵⁷, osnovan 2001. Orientalni centar za transplantaciju organa ⁵⁸ u Tianjinu je počeo da se gradi 2002. Ima 14 spratova iznad zemlje i dva sprata ispod zemlje, sa 300 kreveta. To je javna institucija, podignuta u gradu Tianjinu. To je najveći centar za transplantaciju u Aziji.

Osnivanje ovih ustanova je indikator stepena presađivanja organa i opredjeljenja da se to nastavi. Stvaranje zasebnih ustanova posvećenih presađivanju organa govori o dugoročnom planiranju.

Ipak, izvor organa za skoro sve transplantacije u Kini su zatvorenici. Postoji debata na koju se ovaj izvještaj poziva, da li su ovi zatvorenici svi prethodno bili osuđeni na smrt, ili su neki od njih zatvoreni kao Falun Gong praktikanti koji su naprosto osuđeni na zatvorsku kaznu, ili uopšte nisu bili osuđeni. Ali nema dvoumljenja oko toga da li su zatvorenici izvor organa - to je nesporno. Osnivanje posebnih ustanova za transplantaciju organa je očigledan izraz namjere da se nastavi sa ubiranjem organa od zatvorenika.

Ipak je vlada Kine, kroz zakonsku regulativu i zvanične izjave, rekla da će prestati sa uzimanjem organa od na smrt osuđenih pogubljenih zatvorenika koji se prethodno nisu saglasili s tim. I, kako ovaj izvještaj utvrđuje na drugom mjestu, ne postoji tako nešto kao pristanak na oduzimanje organa od strane pogubljenih osuđenika na smrt.

Stvaranje ovih specijaliziranih ustanova postavlja ne samo pitanje šta je bio izvor toliko organa koji su presađeni u prošlosti, već također šta će biti izvor za tolike organe koje Kina planira da presadi u budućnosti. Od koga će ti organi doći? Pretpostavka je da će izvor zatvorenika osuđenih na smrt nestati ili se značajno smanjiti ako je Kina iskrena u primjeni sopstvenog zakona i politike koja zahtijeva pristanak donatora.

⁴⁹ <http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html> (Peoples Dayily Net i Union News Net, 17.10.2000). Arhivirano na:

<http://archive.edoors.com/content5.php?uri=http://unn.people.com.cn/GB/channel413/417/1100/1131/200010/17/1857.html>

⁵⁰ Prema zamjeniku ministra zdravstva, g. Huang Jiefu, <http://www.transplantation.org.cn/html/2006-04/467.html> (Lifeweekly, 07.04.2006.). Arhivirano na:

<http://archive.edoors.com/render.php?uri=http%3A%2F%2Fwww.transplantation.org.cn%2Fhtml%2F2006-04%2F467.html+%&x=26&y=11>

⁵¹ <http://www.transplantation.org.cn/#html/2004-10/38.html> (Life Weekly, 18.10.2004.)

⁵² http://www.cq.xinhuanet.com/health/2006-04/04/content_6645317.htm (Novinska agencija Xinhua, podružnica Chongqing, 04.04.2004.)

⁵³ <http://www.liver-tx.net/EN/PressEN.htm>

⁵⁴ <http://www.bjcyh.com.cn>

⁵⁵ <http://www.309yizhi.com/>, lociran u Pekingu

⁵⁶ <http://www.transorgan.com/about.asp>

⁵⁷ <http://www2.sjtu.edu.cn/newweb/chinese/web3/school20/hospital1/01.htm>

⁵⁸ <http://www.ootc.net/>

Da bi izgradile posebne ustanove za transplantaciju, Kineske vlasti moraju biti uvjerenja da sada i u predvidljivoj budućnosti postoji spreman izvor organa ljudi koji su sada živi, a sutra će biti mrtvi. Ko su ti ljudi? Velika zatvorska populacija Falun Gong praktikanata pruža odgovor.

29) Leševi kojima nedostaju organi

Izvjestan broj članova porodica Falun Gong praktikanata preminulih u zatvorima je izjavio da je vidio tijela njihovih voljenih na kojima su bili vidljivi hirurški rezovi, i kojima su nedostajali dijelovi tijela. Vlasti nisu dale ubjedljiva objašnjenja za ova osakaćena tijela. Dokaz o ovim osakaćenim tijelima također je dodatak ovom izvještaju.

Imamo samo nekoliko primjera tako osakaćenih tijela. Nemamo službenog izvještaja zašto su ona osakaćena. Njihovo sakaćenje je u skladu sa oduzimanjem organa.

U prvoj verziji našeg izvještaja, prilog 12 je sadržavao fotografiju čovjeka sa šavovima od zašivanja nakon što mu je tijelo rasječeno da bi se uzeli organi. Komentar koji smo dobili je da šavovi na fotografiji odgovaraju autopsiji.

Primjećujemo da se organi zaista mogu vaditi radi autopsije, kako bi se odredio uzrok smrti. Leš na kome je vršena autopsija može imati šavove nalik onima na fotografiji. Izvan Kine, ako se izuzme donacija organa, to je vjerovatan razlog za vađenje organa iz tijela. Slično, izvan Kine, kad se ljudima ispituje krv, to se tipično radi zbog njihovog sopstvenog zdravlja. Međutim, sugestija da se Falun Gong praktikantima, koji su mučeni do smrti, ispituje krv radi njihovog zdravlja, ili da se praktikantima koji su mučeni do smrti radi autopsija da bi se odredio uzrok smrti, daje lažnu sliku mučenja.

Leš na fotografiji je pripadao Wang Binu. Prebijanje je prouzrokovalo pucanje vratne arterije i glavnih krvnih sudova. Kao rezultat, krajnici su mu bili povrijeđeni, limfni čvorovi zdrobljeni, a nekoliko kostiju slomljeno. Imao je opekotine cigaretom na nadlanicama i unutar nozdrva. Cijelo tijelo je bilo puno modrica. Iako je već bio blizu smrti, ponovo je mučen noću. Na kraju je izgubio svijest. U noći 4. oktobra 2000., g. Wang je preminuo usljed povreda.

Svrha autopsije je da se odredi uzrok smrti, onda kad je nepoznat. Ali u slučaju Wang Bina, uzrok smrti je bio poznat prije nego što su organi izvađeni. Sugestija da je na Wangu vršena autopsija da bi se utvrdio uzrok smrti nakon što je mučen do smrti nije vjerovatna. Nema indicija da je porodica Wang Bina bila upitana za pristanak prije nego što su mu organi izvađeni, niti im je kasnije predočen izvještaj autopsije. Sugestija autopsije nije održivo objašnjenje za šavove na tijelu Wang Bina.

30) Priznanja

Istražitelji koji govore mandarinski su pozvali jedan broj bolnica i doktora za transplantaciju da se raspitaju o transplantaciji. Pozivaoci su se predstavili kao potencijalni primaoci, ili rodbina potencijalnih primalaca. Telefonski brojevi su pronađeni na internetu. Ovi pozivi su rezultirali brojnim priznanjima da su Falun Gong praktikanti izvor za transplantaciju organa. Od našeg posljednjeg izvještaja, bilo je još poziva sa priznanjima, koji su dati u prilogu.

Ako su brojevi bili brojevi centrale u bolnici, pozivaoci su obično počinjali tražeći da budu prebačeni na odjeljenje za transplantaciju, a od onog ko bi se javio najprije bi tražili opšte informacije o transplantacijama. Obično bi ta osoba pomogla da se pronađe doktor, ili načelnik

odjeljenja za transplantaciju. Ako doktor ne bi bio na raspolaganju, pozivalac bi nekad ponovo pozvao, tražeći konkretnog doktora ili načelnika.

Obično bi osoblje bolnice razgovaralo sa ljudima (ili članovima porodica) koji traže transplantaciju organa, i aktivno im tražilo odgovarajuće ljekare.

Iako su nazivaoci uvijek počinjali razgovorom sa bolnicom ili ljekarom, ponekad bi bili upućeni zatvorima ili sudovima, jer su to tačke za distribuciju organa. Možda je čudno zvati sud da bi se saznalo ima li organa na raspolaganju, ali sistematsko otklanjanje organa u Kini je počelo sa pogubljenim osuđenima na smrt, iako tu nije stalo. Izgleda da su tačke distribucije organa ljudi u kaznenim ustanovama ostale iste nakon što je Kina prešla sa otklanjanja organa osuđenika na smrt na druge zatvorenike.

Jedan od nazivalaca, „gđa. M“, rekla nam je da je početkom marta 2006. godine uspjela dospjeti do Službe javne bezbjednosti u Shanxiju. Sagovornik tamo joj je rekao da se među zatvorskom populacijom biraju zdravi i mladi zatvorenici za donatore organa. Ako kandidate ne bi mogli prevariti da daju uzorak krvi potreban za uspješno presađivanje organa, nastavio je službenik prostodušno i otvoreno, onda bi zaposleni službenik u birou uzimao uzorke nasilno.

18. ili 19. marta, M. je razgovarala s predstavnicima Očnog odjeljenja Narodno-oslobodilačke vojne bolnice u Shenyangu, u sjeveroistočnoj Kini, mada nije mogla napraviti potpuni transkript razgovora. Njene bilješke pokazuju da je osoba koja se predstavila kao direktor bolnice rekla da je ustanova izvršila „mnogobrojne operacije rožnjače“, dodajući da „i mi imamo svježe rožnjače“. Na pitanje šta to znači, direktor je odgovorio „...upravo uzete s tijela“.

U Vojnoj bolnici 301 u Pekingu, u martu 2006, hirurg je rekla M. da ona sama presađuje jetru, da je porijeklo organa „državna tajna“ i da svako ko otkrije porijeklo „može biti diskvalificiran sa vršenja takvih operacija“.

Početak juna 2006., zvaničnik u gradskom zatvoru grada Mishana telefonom je rekao pozivaocu da centar u tom trenutku ima najmanje pet ili šest muških Falun Gong zatvorenika ispod 40 godina starosti, raspoloživih za davanje organa. Jedan ljekar u Zhongshan bolnici u Shangaju je sredinom marta 2006. rekao da svi njegovi organi dolaze od Falun Gong praktikanata. Jedan doktor u bolnici Qianfoshan u Shandongu u martu je nagovijestio da ima organe pripadnika Falun Gong i dodao da će u aprilu biti „više tijela ove vrste...“. U maju, dr. Liu iz bolnice Minzu u Nanjingu je rekao da organi Falun Gong praktikanata nisu raspoloživi u toj instituciji i savjetovao pozivaocu da pozove Guangzhou. Također je priznao da je ranije išao u zatvore da bira zdrave Falun Gong praktikanate u tridesetim godinama, radi organa.

Sredinom marta 2006, dr. Wang iz Medicinskog univerziteta Zhengzhou u provinciji Henan se složio da „mi biramo samo mlade i zdrave bubrege...“. Dr. Zhu iz Vojne bolnice oblasti Guangzhou je u aprilu 2006. rekao da trenutno ima nekoliko bubrega tipa „B“ od pripadnika Falun Gong, da će imati „nekoliko isporuka“ prije 1. maja, i da možda više neće imati nakon 20. maja. Zvaničnik u Prvoj vaspitno-popravnoj ustanovi u gradu Qinhuangdao provincije Liaoling rekao je pozivaocu sredinom maja 2006. da treba da pozove Srednji narodni sud da bi dobio bubrege od Falun Gong praktikanata. Istog dana, zvaničnik u sudu je rekao da nemaju živih bubrega Falun Gong praktikanata, ali da su ih imali ranije, naročito 2001. Konačno, Prva krivična služba narodnog suda u Jinzhou je u maju 2006. rekla pozivaocu da pristup Falun Gong bubrezima trenutno zavisi od „uslova“.

Direktor Song u Centralnog gradskoj bolnici Tianjina je u martu 2006. sam izjavio da njegova bolnica ima više od deset srca koja kucaju. Pozivalac je pitao da li misli na „živa tijela“, a Song je

odgovorio „Da, tako je.“ Zvaničnik u Gradskoj bolnici Tongji u gradu Wuhanu, dvije sedmice kasnije kaže da „nema problema“, odgovarajući na pitanje pozivaoca: „...nadamo se da su isporučio bubrega živi. Mi tražimo žive organe zatvorenika koji prakticiraju Falun Gong. Može li se to?“

Mapa Kine koja slijedi pokazuje oblasti gdje je osoblje bolnica ili zatvora dalo priznanja istražiteljima, preko telefona.

Većina izvoda iz telefonskih poziva su u prilogu izvještaju. Radi ilustracije slijede odlomci iz tri razgovora:

(1) Gradski kazneni centar Mishan, provincija Heilongjiang (08.06.2006.):

M: “Da li imate Falun Gong davaoce (organa) ?...”

Li: “Imali smo, da.”

M: “...a sada?”

Li: “...Da.”

...

M: “Možemo li doći da izaberemo, ili ćete nam ih direktno obezbijediti?”

Li: "Mi ćemo obezbijediti."
M: "Šta je s cijenom?"
Li: "Dogovorićemo se kada dođete."
...
M: "...koliko imate [Falun Gong davalaca] ispod 40?"
Li: "Poprilično."
...
M: "Jesu li muški ili ženski?"
Li: "Muški"
...
M: "Sad, za... muške Falun Gong [zatvorenike], koliko ih imate?"
Li: "Sedam, osam... sada imamo [najmanje] pet, šest."
M: "Jesu li sa sela ili iz grada?"
Li: "Sa sela."

(2) Gradska Bolnica Minzu u gradu Nanjing u autonomnoj pokrajini Guangshi (22.05.2006.)

M: "...Možete li naći organe Falun Gong praktikanata?"
Dr. Lu: "Moram vam reći, nemamo načina da dođemo do njih. Teško ih je dobiti sada u Guanshiju. Ako ne možete sačekati, predlažem vam da idete u Guangzhou, jer oni lako dolaze do organa. Oni ih mogu tražiti širom zemlje. Pošto vrše presađivanje jetre, oni u isto vrijeme mogu nabaviti bubrege, pa je njima to lakše uraditi. Mnoga mjesta koja su slabo opskrbljena traže pomoć kod njih..."
M: "Zašto je njima lako nabaviti ih?"
Lu: "Jer su važna institucija. Oni kontaktiraju (sudski) sistem u ime cijelog univerziteta."
M: "Onda oni koriste organe Falun Gong praktikanata?"
Lu: "Tačno..."
M: "...šta ste koristili prije (organa Falun Gong praktikanata), jesu li bili iz kaznenih ustanova ili zatvora?"
Lu: "Iz zatvora."
M: "...I bili su od zdravih Falun Gong praktikanata...?"
Lu: "Tačno. Da osiguramo kvalitet naših operacija, birali smo one dobre."
M: "To znači da sami birate organe?"
Lu: "Tačno..."
M: "Koliko su obično stari davaoci organa?"
Lu: "Obično su u tridesetim."
M: "...Znači da idete u zatvor da ih sami izaberete?"

Lu: "Tačno. Moramo ih izabrati."
M: "Šta ako izabrani ne želi dati krv?"
Lu: "Sigurno će nam dozvoliti."
M: "Kako?"
Lu: "Sigurno će se naći način. Zašto se brinete? Ovakve stvari ne bi trebale da vas brinu. Oni imaju svoje procedure."
M: "Da li osoba zna da će joj organi biti odstranjeni?"
Lu: "Ne, ne zna."

(3) Orijentalni centar za presađivanje organa (također zvan i Prva centralna bolnica Tianjin), grada Tianjin, (15.03.2006):

N: "Je li to direktor Song?"
Song: "Da, izvolite."
...
N: "Njen ljekar joj je rekao da je bubreg prilično dobar jer on [donator] prakticira ...Falun Gong."
Song: "Naravno. Svi koje mi imamo dišu i srce im kuca... Do sada, ove godine, imamo više od deset bubrega, više od deset takvih bubrega."
N: "Više od deset bubrega takve vrste? Mislite, živa tijela?"
Song: "Da, tako je."

Nazivateljka M je nazvala preko 80 bolnica. U nekim slučajevima, nazivajući bolnice, M je tražila specifične ljekare, i bila u mogućnosti razgovarati sa ljekarima za transplantaciju. 10 bolnica je priznalo da kao izvor organa koriste Falun Gong praktikante. M je također ponovo nazivala da bi razgovarala sa ljekarima. U pet bolnica joj je rečeno da mogu obezbijediti Falun Gong praktikante kao izvor organa. U 14 bolnica je dobila priznanje da koriste žive organe od zatvorenika. U 10 bolnica joj je rečeno da je izvor organa tajna i da preko telefona ne mogu to otkriti.

Nazivateljka N je nazvala skoro 40 bolnica u Kini, a u 5 su joj priznali da koriste organe Falun Gong praktikanata. N je također ponovo nazivala, da bi razgovarala sa ljekarima koji su dali priznanje. I dalje su se mogli dobiti u bolnicama. N je također nazvala 36 kaznenih institucija i sudova u Kini, a u 4 je dobila priznanje da koriste organe Falun Gong praktikanata.

Nazivajući bolnice, u nekim slučajevima N bi tražila specifične ljekare i dobijala one zadužene za transplantaciju. Njen stil je bio da onog kog naziva upita direktno da li koriste organe Falun Gong praktikanata. Tipična reakcija koju je dobijala je da pozvani uopšte ne bi očekivao to pitanje, pa bi prije nego što bi dao odgovor zastao na trenutak. Nakon pauze, oko 80% nije priznalo da koriste organe Falun Gong praktikanata. Oko 80% onih koji nisu priznali da koriste organe Falun Gong praktikanata jesu priznali da koriste živa tijela zatvorenika. Manje od 10 ljudi je naprosto spustilo slušalicu na pitanje o Falun Gong praktikantima.

Jedan od nas je sa ovlaštenim prevodiocem za Mandarinski slušao navedene telefonske razgovore između zvaničnika i nazivatelja u ime zajednica Falun Gongu u Kanadi i SAD. Obezbjedene su nam ovjerene kopije relevantnih transkripta na Mandarinskom i Engleskom. Tačnost prevoda dijelova koji se koriste u ovom izvještaju atestirao je ovlašteni prevodilac, g. C.Y, sudski tumač vlade Ontarija. On je potvrdio da je slušao snimke razgovora iz ovog izvještaja i da je pročitao transkripte na kineskom i prevode na engleskom, potvrđujući da su transkripti ispravni, a prevodi tačni. Originalni snimci razgovora su također raspoloživi. Jedan od nas se susreo sa dvije pozivateljke u Torontu 27. maja, radi razgovora o vremenima, snimcima, tačnosti prevoda i drugim stvarima vezanim za pozive.

Zaključujemo da se usmenim priznanjima u transkriptima razgovora istražitelja može vjerovati. Mi nemamo nikakvih sumnji da su se ti razgovori zaista desili sa osobama za koje se tvrdi da su pozivane u vrijeme i na mjestu koje je označeno, kao i da transkripti tačno prenose šta je rečeno.

Nadalje, može se vjerovati u sam sadržaj onog što je izrečeno. Kad se izvažuje u odnosu na nedavnu međunarodnu uzbunu povodom navoda o otklanjanju organa, dok se približavaju Olimpijske igre u Pekingu 2008., priznanja data u raznim institucijama su u suprotnosti sa interesima vlade Kine koja pokušava ubijediti međunarodnu zajednicu da se rasprostranjeno ubijanje Falun Gong zatvorenika radi njihovih vitalnih organa ne dešava.

31) Priznanje

Žena koja koristi pseudonim Ana nam je rekla da je njen suprug, hirurg, rekao da je lično uklonio rožnjaču oka sa oko 2.000 anesteziranih Falun Gong zatvorenika u bolnici Sujiatun u gradu Shengjang, u sjeveroistočnoj Kini, tokom dvogodišnjeg perioda prije oktobra 2004., kad je odbio nastaviti s tim. Hirurg je objasnio svojoj ženi da nijedan od „donatora“ rožnjače nije preživio događaj, jer su drugi hirurzi uklonili druge vitalne organe, a tijela su potom spaljena. Ana nije praktikant Falun Gongu.

Ana je ranije rekla časopisu *Epoch Times*, u priči objavljenoj 17. marta 2006.: „Jedan od članova moje porodice je učestvovao u operaciji otklanjanja organa Falun Gong praktikanata. Ovo je nanijelo veliku bol našoj porodici.“

Njen intervju je doveo do kontroverze da li je govorila istinu, ili ne. Za prvu verziju našeg izvještaja, objavljenu 7. jula 2006., mi smo stavili na stranu kontroverzu koja je nastala povodom vjerodostojnosti njenog svjedočenja. Anu smo intervjuirali i za naš prvi izvještaj. Detalji koje nam je dala, međutim, napravili su nam problem, jer su pružali dosta informacija koje je nemoguće nezavisno potkrijepiti. Imali smo otpor prema tome da naše nalaze zasnujemo na jednom izvoru informacija. Tako smo se na kraju oslonili na ono što nam je Ana rekla samo kad je bilo potkrijepljeno i konzistentno sa drugim dokazima, a ne kao zaseban izvor informacija.

Za ovu verziju našeg izvještaja, kontroverzu koristimo direktno. Mi prihvatamo da ono što Ana kaže da je čula od svog supruga nije samo nešto što je rečeno njoj, već i vjerodostojno. Anino svjedočenje je na dobrom putu da samo za sebe uspostavi optužbu. U prilogu o Sujiatunu, mi u detalje idemo kroz razne sporne tačke nastale iz njenog intervjuja u *Epoch Timesu*, od 17. marta 2006.

32) Potkrjepljujuće studije

Nezavisno od naše, obavljene su još dvije istrage koje postavljaju isto pitanje: postoji li otklanjanje organa Falun Gong praktikanata u Kini. Obje su došle do istih zaključaka kao mi. Ove nezavisne istrage potkrjepljuju naš sopstveni zaključak.

Studija Kirka Alisona, ko-direktora programa za ljudska prava i medicinu Univerziteta Minesote je pokrenuta prije objavljivanja našeg izvještaja. Iako je njegova studija objavljena nešto poslije naše, 25. jula 2006., dr. Alison je prije nas došao do svojih zaključaka, prije nego što smo mi objavili svoj izvještaj. On je također zaključio da se dešava otklanjanje organa Falun Gong praktikanata.

Drugu istragu je sproveo potpredsjednik Evropskog parlamenta Edward McMillan-Scott. Za razliku od dr. Alisona i nas, McMillan-Scott je uspio otići u misiju traganja za činjenicama, od 19-21. maja 2006. Tamo je intervjuirao dva svjedoka, Cao Donga i Niu Jinpinga. O svom susretu sa Cao Dongom, McMillan-Scott izvještava da se „raspitivao da li zna za logore za otklanjanje organa u Kini. Rekao je da definitivno zna za njih, i da zna za ljude koji su poslani tamo. Vidio je leš jednog od svojih prijatelja, Falun Gong praktikanta, sa rupama u tijelu na mjestima odakle su vađeni organi.“ Nakon što je Cao Dong otišao sa sastanka sa McMillan-Scottom, on je uhapšen. U septembru, vlasti su ga prebacile u provinciju Gansu i izdale nalog za hapšenje. U decembru je optužen po četiri tačke. Sudije su presudile da neće biti suđenja, jer slučaj pada pod jurisdikciju Biroa 610 u Pekingu (službe zadužene za progon Falun Gongga).

33) Kineska vlada reagira

Vlada Kine je na neuvjerljiv način reagirala na prvu verziju našeg izvještaja. Reakcije su uglavnom bile napadi na Falun Gong. Činjenica da Vlada Kine fokusira svoje reakcije na napad na Falun Gong, osnažuje analizu izvještaja. Upravo ovakva vrsta napada omogućava kršenje osnovnih ljudskih prava Falun Gong praktikanata u Kini.

Reakcije su identificirale samo dvije činjenične greške u prvoj verziji izvještaja. U prilogu, u zaglavlju, dva kineska grada smo smjestili u pogrešne provincije. Ove greške nemaju nikakve veze sa analizom ili zaključcima našeg izvještaja.

U prilogu se detaljnije bavimo reakcijama Kineza. Ovdje napominjemo da činjenica da Vlada Kine, sa svim svojim resursima i informacijama na raspolaganju, resursima i informacijama koji nama nedostaju, nije uspjela da protivrječi našem izvještaju nikako osim na ovaj način, sugerira da su naši zaključci ispravni.

G. Dalje istraživanje

Drugu verziju izvještaja ne smatramo za konačnu riječ o ovoj temi. Da nam se pružila prilika, mnogo toga bismo učinili prije okončanja ove verzije izvještaja. Ali to bi značilo slijediti puteve istrage koji nam trenutno nisu otvoreni. Dobrodošli su svi komentari o sadržaju, ili bilo kakve naknadne informacije, koje nam pojedinci ili vlade žele pružiti.

Željeli bismo vidjeti dokumentaciju kineskih bolnica o presađivanjima. Da li postoje saglasnosti? Da li postoje zapisi o izvorima organa?

Donatori mogu preživjeti mnoge oblike operacija presađivanja. Niko ne može preživjeti potpuno davanje jetre ili srca. Ali donacije bubrega obično nisu fatalne. Gdje su preživjeli donatori? Rado bismo uzeli slučajne uzorke donacija da vidimo možemo li pronaći donatore.

Članovi porodica preminulih donatora trebali bi da znaju za saglasnost donatora, ili su sami članovi porodica trebali da se saglase. Ovdje bismo također željeli izvesti uzimanje slučajnih uzoraka bližih članova porodice preminulih donatora, da vidimo da li su porodice same dale saglasnost, ili su znale za saglasnost donatora.

Kina se posljednjih godina znatno angažirala u izgradnji kapaciteta za presađivanje organa. Ova ekspanzija je vjerovatno praćena studijama izvodljivosti koje naznačavaju izvore organa. Rado bismo vidjeli ove studije izvodljivosti.

H. Zaključci

Na osnovu našeg daljeg istraživanja, još više smo uvjereni u naš zaključak da su navodi istiniti. Vjerujemo da je ubiranje organa Falun Gong praktikanata protiv njihove volje nešto što se dešavalo, i što se nastavlja danas.

Zaključili smo da je kineska vlada, i njene službe u mnogim dijelovima zemlje, posebno u bolnicama, ali i u zatvorima i “narodnim sudovima”, od 1999. usmrtila veliki, ali nepoznati broj Falun Gong zatvorenika savjesti. Protiv volje praktikanata, njihovi vitalni organi, uključujući srca, bubrege, jetre i rožnjače, su oduzimani radi prodaje po visokoj cijeni, ponekad strancima, koji su obično suočeni s dugim rokom čekanja na dobrovoljne davaoce takvih organa u njihovoj zemlji.

Nismo u stanju procijeniti koliko žrtava je najprije osuđeno zbog bilo kakvog prekršaja, ozbiljnog ili drugačijeg, u redovnim sudovima, jer takve informacije izgleda da nisu dostupne ni Kinezima, ni strancima. Čini nam se da je predsjednik Jijang prije sedam godina stavio van zakona mnoge ljude, pripadnike jedne miroljubive dobrovoljne organizacije, jer je isti smatrao da mogu ugroziti dominaciju Kineske komunističke partije, što je rezultiralo egzekucijama od strane medicinskog osoblja, radi njihovih organa.

Naš zaključak ne dolazi samo od svakog pojedinačnog dokaza, već od sastavljanja svih dokaza koje smo razmatrali. Svaki dio dokaza koji smo uzeli u obzir, sam po sebi se da provjeriti, i u većini slučajeva je nepobitan. Svi zajedno, daju jednu cjelovitu sliku. Njihova kombinacija je ta koja nas je uvjerila.

I. Preporuke

a) Opšte

- 1) Sadašnja forma dijaloga o ljudskim pravima između Kanade i Kine treba da nestane. Usljed neopreznosti, Vlada je pogriješila složivši se da Kanada više ne bude ko-sponzor godišnjeg kritiziranja vlade Kine na komisijama UN-a za ljudska prava.
- 2) Svi zatvorski objekti, uključujući i logore za prisilni rad, moraju biti otvoreni za inspekcije međunarodne zajednice posredstvom Međunarodnog komiteta Crvenog Krsta, ili drugih humanitarnih organizacija, ili organizacija za ljudska prava.
- 3) Presudu izrečenu protiv Gao Zhishenga treba poništiti. Treba mu vratiti pravo da se bavi svojom profesijom.
- 4) Kina i svaka druga država koja je sada potpisnik Konvencije protiv mučenja, uključujući Kanadu, treba da pristupi Opcionalnom protokolu Konvencije protiv mučenja.

b) Ubiranje organa

- 5) Ubiranje organa od zatvorenika u Kini treba prestati.
- 6) Vojska Kine treba izaći iz posla sa transplantacijom organa.
- 7) Sistematično i rasprostranjeno ubiranje organa protiv volje donatora, je zločin protiv čovječnosti. Nadležni kriminalistički organi u Kini trebali bi da istraže optužbe.
- 8) Strane države bi trebale da donesu eksteritorijalne zakone koji kažnjavaju učešće u ubiranju organa bez pristanka donatora.
- 9) Državni zdravstveni fondovi bi trebali da ne vrše nadoknade za komercijalnu transplantaciju organa u inostranstvu i post-operativnu njegu za one koji su korisnici takvih transplantacija.
- 10) Svakoj osobi za koju se zna da je uključena u trgovinu organima zatvorenika u Kini trebalo bi zabraniti ulazak u sve strane zemlje.
- 11) Sve dok Kina ne prestane sa ubiranjem organa od zatvorenika bilo koje vrste:
 - i) Strane vlade bi trebale da ne izdaju vize kineskim ljekarima koji žele putovati u inostranstvo radi obuke u presađivanju tjelesnog tkiva,
 - ii) Strano medicinsko osoblje za transplantaciju ne bi trebalo putovati u Kinu radi obuke ili saradnje u transplantacionoj hirurgiji,
 - iii) Doprinosi naučnim časopisima o transplantaciji koji proističu iz kineskog iskustva trebalo bi odbiti,
 - iv) Medicinski profesionalci iz inostranstva bi aktivno trebali da obeshrabruju svoje pacijente koji putuju u Kinu radi transplantacije,
 - v) Farmaceutske kuće ne bi trebale da izvoze u Kinu lijekove protiv odbacivanja i druge lijekove koji se koriste u transplantacionoj hirurgiji,
 - vi) Strane države treba da zabrane izvoz u Kinu lijekova protiv odbacivanja i drugih lijekova koji se koriste u transplantacionoj hirurgiji.
- 12) Prije bilo kakvog obraćanja Kini radi bilo kakve saradnje u vezi transnsplantacije organa, odgovornost treba da bude na stranim profesionalcima da bez ikakve sumnje ustanove da je

izvor donacije organa u Kini dobrovoljan.

13) Medicinska struka u svakoj zemlji bi trebala da uspostavi dobrovoljni sistem izvještavanja da bi se na jedno mesto skupili podaci o pacijentima koji su putovali u Kinu radi transplantacije.

14) Kineske bolnice bi trebale da čuvaju dokumentaciju o izvoru za svaku transplantaciju. Ova dokumentacija bi trebala da bude dostupna za pregled međunarodnim zvaničnicima za ljudska prava.

15) Svaki donator transplantacije bi trebao da daje pismenu saglasnost za donaciju. Ove saglasnosti bi trebale da budu dostupne za pregled međunarodnim zvaničnicima za ljudska prava.

16) Vlada Kine bi trebala da promovira dobrovoljnu donaciju organa iz sopstvene populacije.

17) Strane države bi trebale da objave putne savjetnike koji upozoravaju da su izvori organa u Kini skoro u potpunosti nedobrovoljni zatvorenici, osuđenici na smrt, ili Falun Gong praktikanti.

c) Falun Gong

18) Represija, hapšenja i maltretiranje Falun Gong praktikanata trebaju prestati.

19) Ubiranje organa od Falun Gong praktikanata treba prestati.

20) Vladine, nevladine i među-državne organizacije za ljudska prava trebaju uzeti za ozbiljno optužbe iz ovog izvještaja i donijeti sopstvene zaključke da li su oni tačni, ili ne.

J. Komentar

Prihvatiti preporuku da ubiranje organa Falun Gong praktikanata treba prestati, značilo bi prihvatanje da su navodi istiniti. Sve ostale preporuke koje dajemo ne zahtijevaju prihvatanje istinitosti navoda. Preporučujemo usvajanje ovih drugih preporuka u svakom slučaju.

Većina preporuka ima smisla i mogu biti primjenjene, bilo da su optužbe istinite ili ne. Nekoliko preporuka je upućeno međunarodnoj zajednici, tražeći od zajednice promoviranje međunarodnih standarda o presađivanju organa unutar Kine.

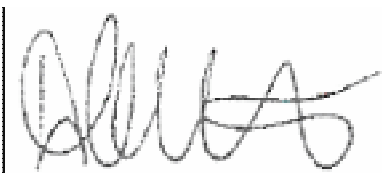
Svjesni smo da kineska vlada poriče navode. Sugeriramo da je primjena svih preporuka upućenih istoj, bez obzira da li su navodi tačni, najvjerodostojniji i najefikasniji način da vlada Kine porekne navode. Kad bi ove preporuke bile primjenjene, navodi koji su ovdje razmotreni više se ne bi mogli napraviti.

Sve one koji su skeptični prema navodima, molimo da se zapitaju, šta bi sami predložili, da bi se spriječilo da navodi poput ovih, u bilo kojoj zemlji, postanu istiniti. Uobičajena lista mjera predostrožnosti da se spriječi ovakva vrsta aktivnosti ne postoji u Kini.

Svaka država, ne samo Kina, treba da se založi da se spriječi ubiranje organa od nedobrovoljnih, marginaliziranih, nezaštićenih. Šta god neko mislio o navodima, a mi ponavljamo da vjerujemo da su istiniti, Kina je zapanjujuće nesprijetna da spriječi da se desi ova vrsta aktivnosti. Prije nego što je nedavno usvojeni zakon stupio na snagu, mnoge osnovne mjere predostrožnosti da se spriječe zloupotrebe o kojima se ovde govori nisu postojale. Dok se u potpunosti ne primjeni, zakonska regulativa ne otklanja nedostatke.

Puno je razloga zašto je smrtna kazna pogrešna. Ne samo zbog činjenja neosjetljivim onih koji vrše pogubljenje. Kad država ubija nezaštićena ljudska bića, koja su već zatvorena zbog njihovih zločina, suviše je lako učiniti sljedeći korak, ubrati im organe bez pristanka. Ovo je korak koji je Kina nesumnjivo učinila. Kad država ubire organe pogubljenih zatvorenika bez njihovog pristanka, ukazuje se još jedan korak koji postaje previše lak i izazovan – uzeti organe oklevetanim, depersonaliziranim, nezaštićenim zatvorenima bez njihovog pristanka, posebno kad se za to može dobiti veliki novac. Apeliramo na kinesku vladu, šta god mislila o našim zaključcima o ubiranju organa Falun Gong praktikanata, da izgradi zaštitu čak i protiv najmanje mogućnosti ubiranja organa od nedobrovoljnih donatora.

Sve ovo je izloženo s poštovanjem,

David Matas

Ottawa 31.01.2007.

David Kilgour

K. Prilozi (U posebnom dokumentu)

- 1. Pozivnica od CIPFG-a**
- 2. Biografija Davida Matasa**
- 3. Biografija Davida Kilgoura**
- 4. Pismo Kineskoj ambasadi**
- 5. Iskustvo primaoca**
- 6. Etika kontakta s Kinom u vezi transplantacija**
- 7. Izjave Kineske vlade**
- 8. Policijski izvještaj iz Edmontona o proizvoljnoj promociji mržnje protiv Falun Gong od strane kineskih zvaničnika**
- 9. Fizički progon Falun Gong**
- 10. Imena mrtvih**
- 11. Izjave svjedoka o neidentificiranim osobama**
- 12. Imena nestalih**
- 13. Ispitivanje krvi Falun Gong zatvorenika**
- 14. Transkript telefonskih istraga**
- 15. Statistike o transplantacijama iz Kanade, SAD i Japana iz posljednjih 10 godina**
- 16. Sujiatun**
- 17. Odgovor Matasa i Kilgoura na izjave Kineske vlade**
- 18. Priznanje**
- 19. Izvještaji AI (Amnesty International) o broju egzekutiranih zatvorenika u Kini svake godine**
- 20. Tijela kojima fale organi**

(Prilozi na engleskom jeziku nalaze se na adresi:

<http://organharvestinvestigation.net/report200701/Appendices-200701.pdf>)

Prilog 14: Transkript telefonskih istraga

(1) Zatvorski centar grada Mishan u provinciji Hejlongjiang (8. juna 2006.)

M: Imate li donatore (organa) koji su praktikanti Falun Gong? ...

Li: Imali smo, da.

M: ...a sada?

Li: ...Da

.....

M: Možemo li doći i izabrati, ili nam direktno vi obezbjeđujete?

Li: Mi vam ih obezbjeđujemo.

M: Kako stoje stvari sa cijenom?

Li: O tome ćemo razgovarati kad budete došli.

.....

M: ...Koliko (Falun Gong donatora) ispod 40 imate?

Li: Prilično.

.....

M: Muških ili ženskih?

Li: Muških.

.....

M: Dobro, a sad za... muške Falun Gong (zatvorenike), koliko njih imate?

Li: Sedam, osam, sada imamo (najmanje) pet, šest.

M: Jesu li iz unutrašnjosti ili iz grada?

Li: Iz unutaršnjosti.

(2) Klinika za transplantaciju organa Zhongshan u Shanghai (16 mart 2006.)

M: Dobar dan. Jeste li Vi doktor?

Doktor: Da. Jesam.

.....

M: ...Dakle koliko dugo moram čekati (na transplantaciju organa)?

Doktor: Otprilike nedjelju dana nakon dolaska...

M: Ima li organa koji potiču od Falungongovaca? Čuo sam da su oni veoma dobri.

Li: Svi naši su te vrste.

(3) Bolnica za transplantaciju jetre grada Qianfoshan u provinciji Shandong (16. mart 2006.)

Centrala: Molim vas sačekajte, prebaciću vas na doktora.

Doktor: Dobar dan. Kako ste?

M:...koliko dugo već radite (ove operacije)?

Doktor: ...Preko četiri godine

.....

M: Davaoci jetre...oni od Falun Gong praktikanata. Želio bih da pitam imate li od tog tipa?

Doktor: U redu je ako dođete ovde.

M: To onda znači da ih imate?

Doktor:...U aprilu će biti više davaoca ove vrste... sada ih postepeno imamo sve više.

M: Zbog čega će ih biti u aprilu više?

Doktor: To vam ne mogu objasniti..

(4) Bolnica Minzu u gradu Nanning u autonomnoj pokrajini Gunagxi (22 maj 2006.)

M:...Možete li nabaviti organe Falun Gong praktikanata?

Dr. Lu: Moram vam reći da mi nemamo mogućnosti da ih dobijemo. U Guanxiju je sada prilično teško dobiti ih. Ako ne možete čekati, predlažem vam da odete u Guangzhou, jer je tamo veoma lako dobiti organe. Tamo imaju mogućnost da ih traže po cijeloj zemlji. Budući da rade transplantacije jetre, mogu vas istovremeno opskrbiti bubrezima, zato im je veoma lako. Mnogi im se obraćaju kada im nestanu zalihe.

.....

M: Zbog čega je njima lakše dobiti ih?

Lu: Zato što je to važna ustanova. Oni kontaktiraju sa sudskim sistemom u ime cijelog univerziteta.

M: Onda oni upotrebljavaju organe Falun Gong praktikanata?

Lu: Tačno...

.....

M:....Šta ste koristili prije (organa Falun Gong praktikanata), jesu li bili iz kaznenih domova ili zatvora?

Lu: Iz zatvora.

M:...I oni su bili od zdravih praktikanata Falun Gongga?

Lu: Tačno. Mi biramo dobre kako bi garantirali kvalitet naših operacija.

M: To znači da vi sami odabirate organe?

Lu: Tačno.

.....

M: Koja je uobičajeno prosječna starost davaoca organa?

Lu: Obično oko 30.

M:....onda vi idete u zatvore kako bi ste ih sami izabrali?

Lu: Tačno. Mi ih moramo odabrati.

M: Šta ako izabrani ne želi dati krv?

Lu: On će nam sigurno dopustiti da to učinimo.

M: Kako?

Lu: Oni će sigurno naći načina. Zbog čega se brinete za to? Te stvari ne treba da vas brinu. Oni imaju svoje procedure.

M: Da li osoba zna da će joj biti izvađen organ?

Lu: Ne, ne zna.

(5) Centar za transplantaciju jetre univerziteta Jiaotong u Shanghaiju (16. mart 2006.)

M: Želeo bih znati koliko dugo (pacijenti) moraju čekati (na transplantaciju jetre).

Dr. Dai: Imamo dnevnu ponudu organa. Mi to radimo svaki dan.

M: Želimo svježe, žive organe.

Dr. Dai: Oni su svi živi, svi su živi...

M: Koliko ste (transplantacija jetre) izvršili?

Dr.Dai: Uradili smo 400 do 500... Vaš glavni zadatak je da dođete, pripremite novac, dovoljno novca i dođete.

M: Koliko to košta?

Dr.Dai: Ako sve ide glatko, radi se o 150.000 juana... 200.000 juana.

M: Koliko dugo moram čekati?

Dr. Dai: Moram vam provjeriti krvnu grupu... Ako dođete danas, mogu to izvesti unutar jedne nedjelje.

M: Čuo sam da pojedini potiču od onih koji prakticiraju Falun Gong, od onih koji su veoma zdravi.

Dr. Dai: Da, imamo ih. O tome ne mogu razgovarati s vama preko telefona.

M: Ako mi nabavite od te vrste, doći ću uskoro.

Dr. Dai: U redu je. Izvolite doći.

M:...Kako se prezivate?

Dr. Dai: Ja sam doktor Dai.

(6) Centar za transplantaciju organa medicinskog univerziteta Zhengzhou u provinciji Henan (14. mart 2006.)

Dr. Wang: ... Sigurno, (organ) je zdrav... Ako nije zdrav, mi ga ne uzimamo.

M: Čuo sam da su bubrezi Falun Gong praktikanata bolji. Imate li takve?

Wang: Da, da, mi odabiramo sve mlade i zdrave bubrege...

M: To je vrsta koja prakticira taj (Falun) Gong?

Wang: Što se ovog tiče, ništa ne brinite. Oprostite što vam preko telefona ne mogu puno reći.

M: Da li ih dobijate sa strane?

Wang: ... Imamo lokalne, kao i one sa strane.

.....

M: Kako se prezivate?

Wang: Wang

(7) Orijentalni centar za transplantaciju organa (također zvan i Prva centralna bolnica grada Tianjin) u gradu Tianjin (15. mart 2006.)

N: Govorim li sa glavnim doktorom Songom?

Song: Da, izvolite.

.....

N: Njen doktor joj je rekao da su bubrezi prilično dobri jer (donator) prakticira ... Falun Gong.

Song: Naravno. Mi imamo sve takve, koji još dišu i kucaju im srca... Dosad, u ovoj godini, imali smo više od deset bubrega, više od deset takvih bubrega.

N: Više od deset bubrega tog tipa? Mislite, živih tijela?

Song: Da, tako je.

(8) Bolnica Tongji grada Wuhan, provincije Hunan (30 mart 2006.)

N: Koliko (transplantacija bubrega) možete uraditi za godinu dana?

Službenik: ...Na našem odjeljenju se radi najviše u cijeloj provinciji Hubei. Mi radimo mnogo, ako je dovoljno donatora organa.

N: ...Nadamo se da su donatori organa živi. Mi tražimo žive organe zatvorenika, na primjer, iz tijela zatvorenika koji prakticiraju Falun Gong. Je li to moguće?

Službenik: To nije problem.

(9) Opšta bolnica vojne oblasti Guangzhou, provincije Guangdong (12. april 2006.)

N: Je li to doktor Džu...?

Džu: Da, ja sam.

N: Ja sam iz bolnice 304... Imam u bolnici 304 dva rođaka. Trenutno nemamo dovoljno zaliha bubrega. Mi smo 2001., 2002. i 2003. uradili mnogo (transplantacija bubrega)...

Džu: Dobro...

N: Nalazimo da su bubrezi mladih ljudi i Falun Gong praktikanata bolji. Kako je u vašoj bolnici sa bubrežima Falungongovaca?

Džu: Imamo jako malo bubrega Falungongovaca.

N: Ali i dalje imate po koji?

Džu: Za (krvnu) grupu B nije teško. Ako dođete ovdje, možemo to brzo srediti, svakako prije 1. maja.

N: Prije 1. maja će biti jedna isporuka?

Džu: Nekoliko isporuka.

N: Hoćete li ih imati nakon 1. maja?

Džu: Nakon 1. maja se može desiti da morate čekati do 20. maja ili kasnije.

.....

(10) Prva krivična služba Srednjeg narodnog suda Jinzhoua (23. maj 2006.)

N: Od 2001., uvijek smo dobijali bubrege mladih i zdravih ljudi, koji prakticiraju Falun Gong, iz zatvora i i sudova... Zanima me imate li i dalje takvih organa u vašem sudu?

Službenik: To zavisi od vaših kvalifikacija... Ako imate dobre kvalifikacije, možda još uvijek možemo obezbijediti neke...

N: Treba li da ih mi preuzmemo, ili ćete ih vi pripremiti?

Službenik: Prema dosadašnjem iskustvu, vi treba da dođete ovamo po njih.

(11) Viši narodni sud Kunminga (31. maj 2006.)

N: ...2001. smo više puta kontaktirali vaš sud. Vaš sud nam može obezbijediti žive bubrege od onih mladih i zdravih Falun Gong praktikanata?

Službenik: Nisam siguran. Takve stvari su državna tajna. Mislim da to nije nešto o čemu možemo telefonom. Ako želite više informacija o ovim stvarima, bolje je da nam se zvanično obratite, u redu?

(12) Bolnica vojne avijacije grada Chendu (31. maj 2006.)

Istražitelj: Pacijent naglašava da želi organ mladog i zdravog. Najbolje od onih što prakticiraju Falun Gong. Ima li šanse za tako nešto?

Glavni ljekar Xu: Da.

Istražitelj: Da?

Glavni ljekar Xu: Imaće priliku.

Istražitelj: Treba da bude on nekog mladog i zdravog, ko prakticira Falun Gong!

Glavni ljekar Xu: Nema problema.

(13) Prva pridružena bolnica univerziteta Jiaotong u Xi'anu (11. april 2006.)

...

Istražitelj: Koliko trebam čekati na isporuku organa?

Dr. Wang: Najvjerovatnije će biti prije maja.

Istražitelj: Je li to bubreg iz živog tijela?

Dr. Wang: I jetru imamo iz živog tijela.

Istražitelj: Imate i jetru iz živog tijela?

Dr. Wang: Imamo, imamo.

Istražitelj: Izvor organa je živo ljudsko tijelo?

Dr. Wang: Tako je.

Istražitelj: Ima nekih radnih logora gdje drže Falun Gong praktikante, a onda se organi vade iz njihovih živih tijela...

Dr. Wang: Da, da. Nas veoma zanima kvalitet. Nas ne zanima izvor. Šta biste rekli? Sada u Kini ima hiljade slučajeva transplantacije jetre. Svi su isti. Nemoguće je da svi prestanu raditi transplantacije zato što je neki podatak procureo.

(14) Bolnica Shanghai Ruijin (25. oktobar 2006.)

Istražitelj: Da li koristite žive bubrege (za transplantaciju)?

Doktor: Da.

Istražitelj: Imamo rođaka u Shenyangu, on je rekao da su tamo izgleda imali dosta velik izvor bubrega, i bili su boljeg kvaliteta. On misli da onu vrstu od Falungongovaca, zar ne? Da li i vi koristite tu vrstu?

...

Doktor: Da.

Istražitelj: Aha, i vi koristite takve.

Doktor: U svim bolnicama je isto.

...

Istražitelj: Kako shvatam, to je zato što su Falungongovci mnogo zdraviji?

Doktor: Tako je.

(15) Bolnica br. 1 pridružena medicinskom koledžu u Unutrašnjoj Mongoliji (14. novembar 2006.)

Doktor: U skorašnje vreme bismo mogli imati (izvore jetre)...

...

M: Ta vrsta, od Falungongovaca su dobri.

...

M: Koliko košta transplantacija jetre?

Doktor: Mi smo relativno povoljni: 150.000 - 200.000 juana.

M: Koliko treba da čekamo?

Doktor: Oko mjesec dana.

...

M: Ta vrsta, od Falungongovaca (donatora organa) je bolja...

Doktor: Znam, znam. Kad stignete, popričaćemo. Bojim se da vam trenutno ne mogu dobro objasniti.

M: Da, ti koji prakticiraju Falun Gong su veoma zdravi.

Doktor: Znam, znam.

M: Možete li ih naći? Ako je...

Doktor: Naravno, mogu.

...

Prilog 18: Priznanje

Intervju sa bivšom suprugom kineskog hirurga koji je odstranjivao rožnjače Falun Gong praktikantima

20. maja 2006. godine, David Kilgour je u SAD vodio razgovor sa bivšom suprugom kineskog hirurga koji je odstranjivao rožnjače Falun Gong zatvorenici. Sljedeći transkript je skraćen i uređen tako da zaštiti one koji bi inače bili u opasnosti usljed objavljivanja ovog razgovora.

Annie – bivša supruga kineskog hirurga koji je odstranjivao rožnjače Falun Gong praktikantima.

A – druga osoba koja je također bila prisutna tokom razgovora i postavila dva pitanja.

Kilgour: ... Najbliža osoba koja je vidjela šta se događalo je Annie. ...2001., kada je porasla nabavka hrane za bolnicu Sujiatun?

Annie: Oko jula, tokom ljeta.

Kilgour: Juli 2001. Vi ste radili u računovodstvu?

Annie: Odjeljenje za statistiku i logistiku.

Kilgour: Odjeljenje za statistiku i logistiku. Šta se dogodilo? Najprije je porasla opskrba hranom, a nakon toga i oprema za operacije?

Annie: U julu 2001. puno ljudi je radilo u odjeljenju za statistiku i logistiku. Neki od njih iz nabavke su mi donosili potvrde na potpis nakon obavljene kupovine. Na priznanicama sam primijetila izrazit porast snabdijevanja hranom. Također, ljudi zaduženi za logistiku odnosili su obroke u objekte gdje su bili zatvoreni Falun Gong praktikanti. Ostalo medicinsko osoblje je došlo na naše odjeljenje da prijavi nabavku medicinske opreme. Prema priznanicama, nabavka medicinske opreme također je naglo skočila.

Kilgour: Uzgred, objekti gdje su držani Falun Gong praktikanti, jesu li oni bili ispod zemlje?

Annie: Na kraju dvorišta bolnice su bile jednospratnice, tipično građene za građevinske radnike. Nakon nekoliko mjeseci, trošenje hrane i drugih zaliha je bilo u laganom opadanju. Nagadalo se da su možda zatvorenici poslani u podzemne objekte.

Kilgour: Kada su se zalihe smanjile? U septembru? Oktobru?

Annie: Nakon 4 ili 5 mjeseci.

Kilgour: Krajem 2001.?

Annie: Da.

Kilgour: Koliko procjenjujete da je narasla potrošnja hrane (prema priznanicama koje ste vidjeli)? Možete li procijeniti koliko je ljudi bilo tamo?

Annie: Osoba zadužena za nabavku i isporuku hrane Falun Gong zatvorenici rekla mi je da ih je oko 5.000 do 6.000. Tada su mnoge policijske službe i bolnice u mnogim krajevima zatvarale mnoge Falun Gong praktikante. Mnogi zaposleni u bolnici, uključujući i mene, nisu Falun Gong praktikanti, pa nismo obraćali pažnju. Da nije bilo događaja iz 2003. godine, kada sam doznala da

je moj bivši suprug direktno uključen u to, vjerovatno me ne bi ni interesiralo. Veliki dio osoblja koji radi na našem odjeljenju su članovi porodica službenika ministarstva zdravlja. Neke stvari smo znali u srcu, ali niko od nas nije htio o tome raspravljati.

Kilgour: Kada se smanjila nabavka, šta ste mislili, gdje su otišli praktikanti?

Annie: Mislili smo da su pušteni.

Kilgour: Krajem 2001. godine, mislili ste da su pušteni?

Annie: Da.

Kilgour: Svih 5.000 je pušteno?

Annie: Ne, i dalje je bilo Falun Gong praktikanata zatvorenih u bolnici, ali se broj postepeno smanjivao. Kasnije, 2003. godine, doznala sam da su Falun Gong praktikanti premješteni u podzemni kompleks i u druge bolnice, jer naša bolnica nije mogla držati toliko zatvorenika.

Kilgour: Napustili su kuće i barake iz zadnjeg dijela dvorišta, da bi sišli u podzemlje?

Annie: Da, to sam saznala kasnije, 2002. godine.

Kilgour: Rekli ste da vi niste osoba koja im je slala hranu dok su bili zatvoreni u kuće i barake u zadnjem dijelu dvorišta?

Annie: Ne, nisam.

Kilgour: Da li ste znali tko ih je snabdijevao obrocima nakon što su napustili vašu nadležnost?

Annie: Nisam znala.

Kilgour: Čuo sam da su mnogi od tih ljudi bili ubijeni zbog njihovih organa, 2001. i 2002. godine. Da li sam dobro razumio?

Annie: Tijekom 2001.-2002., nisam znala ništa o ubiranju organa. Samo sam znala da su ti ljudi u pritvoru.

Kilgour: Znači da to niste otkrili dok vam vaš suprug to nije rekao 2003. godine?

Annie: Tačno.

Kilgour: Da li vam je rekao da je već 2001.-2002. započeo sa takvim operacijama?

Annie: Da, započeo je 2002.

Kilgour: Vaš bivši suprug je započeo 2002. godine?

Annie: Da.

Kilgour: Da li ste naslućivali da je bilo operacija (odstranjivanja organa) prije 2001.?

Annie: S operacijama se je započelo 2001. godine. Neke su rađene u bolnici, a neke u drugim bolnicama u oblasti. Doznala sam za to 2003. godine.

Na početku je i on obavljao operacije, ali on nije znao da su to Falun Gong praktikanti. On je neurohirurg. On je odstranjivao rožnjače. Počevši od 2002, morao je znati da su oni koje operiše Falun Gong praktikanti. Kako naša bolnica nije bolnica za transplantacije - bila je zadužena samo za odstranjivanje - kako su ti organi presađivani, nije znao.

Kilgour: Kada je vaš suprug započeo sa odstranjivanjem organa?

Annie: Krajem 2001. je započeo s operacijama, ali nije znao da su ta živa tijela Falun Gong praktikanti. To je doznao 2002. godine.

Kilgour: Koju vrstu organa je vadio?

Annie: Rožnjače.

Kilgour: Samo rožnjače?

Annie: Da.

Kilgour: Da li su ti ljudi bili živi ili mrtvi?

Annie: Obično im je davana injekcija koja izaziva otkazivanje rada srca. Tijekom procesa, te ljude bi ugurali u operacijske sale da im se odstrane organi. Spolja je izgledalo kao da je srce prestalo raditi, ali je mozak još uvijek funkcionirao, zbog djelovanja injekcije.

Kilgour: Kako se zvala injekcija?

Annie: Ne znam naziv, ali je izazivala otkazivanje rada srca. Nisam bila medicinska sestra ili ljekar. Ne znam nazive injekcija.

Kilgour: Izazivala je otkazivanje rada srca u većini, svim, ili samo nekim slučajevima?

Annie: U većini.

Kilgour: Dakle, pošto bi on skinuo rožnjače tim ljudima, šta im se dalje događalo?

Annie: Bili bi odnijeti u drugu operacionu salu za odstranjivanje srca, jetre, bubrega, i ostalog. Tijekom jedne operacije, kada je sarađivao s drugim doktorima, doznao je da su to Falun Gong praktikanti, da se njihovi organi odstranjuju dok su živi i da to nije samo odstranjivanje rožnjače - oni su odstranjivali i druge organe.

Kilgour: To su činili u različitim salama, zar ne?

Annie: Kasnije, kada su ti doktori počeli sarađivati, počeli su zajednički raditi operacije. Na početku, bojeći se da informacije ne procure napolje, različiti ljekari odstranjivali su različite organe u različitim salama. Kasnije, kada su dobili novac, više se nisu bojali. Počeli su zajednički odstranjivati organe.

Za druge praktikante koji su bili operisani u drugim bolnicama, moj bivši suprug nije znao šta se s njima dalje događalo. Praktikanti u našoj bolnici, nakon što bi im bili odstranjeni bubrezi, jetra i ostalo, nakon što bi im bila odstranjena koža, od njih bi ostale samo kosti i meso. Tijela bi bila bačena u bolničku kotlarnicu.

U početku nisam mogla vjerovati da se to zaista dešava. Kod nekih ljekara, koji su preopterećeni operacijama, javljaju se halucinacije. Zato sam provjerila kod drugih ljekara i zdravstvenih službenika.

Kilgour: 2003. ili 2002. godine?

Annie: 2003. godine

Kilgour: Vaš suprug je operisao samo rožnjače?

Annie: Da.

Kilgour: Koliko je operacija vaš bivši suprug izveo?

Annie: Rekao je oko 2.000.

Kilgour: Rožnjače od 2.000 ljudi ili 2.000 rožnjača?

Annie: Rožnjače od oko 2.000 ljudi

Kilgour: To je u periodu od 2001.-2003. godine?

Annie: Od kraja 2001. do oktobra 2003. godine.

Kilgour: Je li to bilo kada je otišao?

Annie: To je bilo vrijeme kada sam ja za ovo doznala i kada je on to prestao raditi.

Kilgour: Gdje su odlazile rožnjače?

Annie: Obično su ih uzimale druge bolnice. Postoji sistem koji upravlja ovakvim poslovima odstranjivanja i prodaje organa drugim bolnicama, ili drugim područjima.

Kilgour: U blizini, ili dalje?

Annie: Ne znam.

Kilgour: Sva srca, jetre, bubrezi i rožnjače su odlazili u druge bolnice?

Annie: Da.

Kilgour: Da li znate po kojim cijenama su ih prodavali?

Annie: Nisam znala tada. Međutim, 2002. godine je mom komšiji presađena jetra. Koštalo je 200.000 juana. Bolnica naplaćuje nešto manje Kinezima nego strancima.

Kilgour: Koje godine - 2001. ili 2002.?

Annie: 2002.

Kilgour: Šta je rečeno vašem suprugu? Kako su to opravdavali? To su bili savršeno zdravi ljudi...

Annie: Na početku mu ništa nije rečeno. Zatraženo je od njega da pomogne u drugim bolnicama. Ipak, svaki put kada bi činio takvu uslugu ili pružao takvu pomoć, dobio bi puno novca, u gotovini – deset puta više od njegove uobičajene plate.

Kilgour: Koliko je on dobio za 2.000 odstranjivanja rožnjače?

Annie: Stotine hiljada američkih dolara.

Kilgour: Da li su ih plaćali u dolarima?

Annie: U kineskim juanima. Protivvrijednost stotina hiljada dolara.

Kilgour: Koliko je ljekara radilo na operacijama presađivanja organa u bolnici, i u kom području? Da li govorimo o 100 ljekara, desetinama ili deset?

Annie: Ne znam tačno koliko ljudi je to radilo. Ali znam da ih je obavljalo četiri ili pet naših poznanika u našoj bolnici. I u drugim bolnicama je bilo uobičajeno da ljekari to rade.

Kilgour: Da li postoje neki zapisi u odjeljenju za statistiku, koliko osoba je bilo operisano?

Annie: Nije bilo tačne procedure ili zapisivanja za takve operacije. Tako da se tačan broj operacija ne može izračunati normalnim putem.

Kilgour: Nakon što su praktikanti premješteni u podzemne prostorije, krajem 2001., da li znate odakle im je dolazila hrana?

Annie: Hrana je i dalje dolazila iz našeg odjeljenja; samo se količina postepeno smanjivala. Krajem 2001. mislili smo da su pušteni. 2003. sam doznala da nisu pušteni, već premješteni u podzemlje, ili u druge bolnice.

Kilgour: Da li je podzemne objekte vodila vojska, ili bolnica? Rekli ste da je hrana i dalje stizala iz bolnice.

Annie: Mi nismo bili odgovorni za nabavku hrane za ljude koje su držali u podzemlju. Zato je bila tolika razlika u nabavci hrane kada su ljudi premješteni u podzemni kompleks. Ali za neke zatvorenike hranu je nabavljala bolnica, za ostale nije. Smanjenje hrane nije bilo srazmjerno smanjenju broja zatvorenika.

Kilgour: Šta vam je vaš suprug rekao o podzemnim objektima? Ubijeno je 5.000 ljudi, ili više od 5.000?

Annie: Nije znao koliko je ljudi zatvoreno pod zemljom. Samo je čuo od drugih da se u podzemlju drže ljudi. Ako su tri operacije obavljane svaki dan, nakon nekoliko godina operisanja, od 5.000-6.000 ljudi ne bi ih puno ostalo. Zdravstveni sistem je organizirao cijelu šemu i trgovinu organima. Odgovornost ljekara bila je samo da čine šta im je rečeno.

Kilgour: On nije odlazio u podzemne objekte?

Annie: Nije.

Kilgour: Je li u podzemlju bilo rudimentarnih operacija?

Annie: Nikada nije bio tamo.

Kilgour: Svi ti ljudi, jesu li bili mrtvi tokom operacija? Ili su im srca bila stala? Da li je znao da su kasnije ubijani? Još nisu bili mrtvi.

Annie: Na početku nije znao da su to Falun Gong praktikanti. Doznao je vremenom. Kada su napravili više takvih operacija i ohrabрили se, započeli su zajedničke operacije odstranjivanja organa; jedan ljekar je odstranjivao rožnjaču, drugi bubrege, treći ljekar je odstranjivao jetru. Tada je pacijent, ili Falun Gong praktikant, znao je šta je naredni korak s telom. (Prevodilac je dodao prevod dvije rečenice koje nedostaju: Da, srce im je bilo stalo, ali su i dalje bili živi.) Ako koža žrtve ne bi bila odrana i samo bi unutrašnji organi bili odstranjeni, otvore na tijelu bi zatvorili i ovlašćeno lice bi završilo papirologiju. Tijela bi se slala u krematorijum u blizini Sujiatuna.

Kilgour: Samo ako je odstranjivana koža, nosili su ih u kotlarnicu?

Annie: Da.

Kilgour: Šta je obično navođeno kao "pretpostavljeni" uzrok smrti?

Annie: Obično nije bilo specifičnog razloga kada su ih slali u krematorijum. Obično su razlozi bili "prestanak rada srca", "otkazivanje srca". Kada su te ljude pokupili i zatvorili, nitko nije znao njihova imena, niti odakle su. Zato kada bi ih slali u krematorijum, nitko nije tražio ta tijela.

Kilgour: Ko je bio zadužen za lijekove od kojih bi prestalo raditi srce?

Annie: Medicinske sestre.

Kilgour: Medicinske sestre koje rade u bolnici?

Annie: Medicinske sestre koje su doveli ljekari. Doktori, uključujući i mog bivšeg supruga, došli su u bolnicu 1999. ili 2000. godine. On je poveo svoju medicinsku sestru. Kada je započelo ubiranje organa, medicinske sestre su bile dodjeljivane ljekarima. Gdje god ljekari išli, medicinske sestre bi išle s njima, u vezi svega što se ticalo odstranjivanja organa. Te medicinske sestre nisu bile kao lične sekretarice.

2003. godine, nadležni iz ministarstva zdravlja poslali su mnoge ljekare uključene u žetvu organa u područje koje je vlada zatvorila zbog izbijanja SARS-a. Ti ljekari su mislili da su ih tamo poslali da žive ili umru. Mislim da je vlada već tada htjela u tajnosti usmrtiti prvu grupu ljekara upletenih u odstranjivanje organa. Zato su ih poslali u područja zaražena SARS-om u Pekingu.

Tada je moj suprug shvatio da postoji opasnost da kao saučesnik, u bilo koje doba, bude ubijen ili odstranjen. Kasnije, kada je hteo prekinuti, netko ga je zaista pokušao ubiti.

Kilgour: U bolnici?

Annie: Izvan bolnice.

Kilgour: Možete li nam dati više detalja?

Annie: Krajem 2003. godine, kad sam doznala o toj stvari, on se vratio iz Pekinga. Nije više mogao da vodi normalan život. Nakon što sam saznala za ovo, poslušao je moj savjet i odlučio prekinuti s tim. Podnio je otkaz. To je bilo oko nove godine 2004.

U februaru 2004. godine, nakon što mu je otkaz prihvaćen, posljednjeg mjeseca rada u bolnici, povezivao je konce na svom poslu. Tokom tog vremena dobijali smo prijeteće pozive kući. Netko mu je rekao: "Pripazi na svoj život".

Jednog dana poslije podne smo se vraćali s posla. U susret su nam išle dvije osobe, koje su pokušale da ga ubiju. Da ste žena pokazala bih vam svoj ožiljak, jer ja sam ga odgurnula u stranu i primila ubod. Muškarci nemaju baš dobro šesto čulo, pa je on samo hodao. Kada sam shvatila da ovo dvoje ljudi vade nož da ga ubodu, gurnula sam ga u stranu i primila ubod namijenjen njemu. Mnogi ljudi su prišli i odvedena sam u bolnicu. Ona dva čovjeka su pobjegla.

Kilgour: Na kojoj strani je? (Mjesto ožiljka)

Annie: S desne strane.

Kilgour: Da li znate tko su bila ta dva čovjeka?

Annie: Nisam odmah znala, kasnije sam saznala.

Kilgour: Ko su oni bili?

Annie: Doznala sam da su to bili siledžije unajmljene od strane ministarstva zdravlja.

Kilgour: Kako ste to doznali o njima?

Annie: Moja porodica radi u zdravstvu. Moja majka je bila doktor.

Nakon svih tih događaja, prijatelji su nam predložili da se rastanemo kako bi naša djeca i ja bili odvojeni od mog supruga. Ipak, naša djeca i ja nismo sudjelovali u tim stvarima. Razveli smo se krajem 2003., malo prije početka nove 2004. godine.

Kilgour: Šta mislite, koliko njih se nalazi još u životu?

Annie: Prvobitno sam pretpostavljala da je ostalo oko 2.000 ljudi u doba kad sam napustila Kinu, 2004. Ali više ne mogu dati nikakav broj, jer Kina i dalje hapsi Falun Gong praktikante, i ljudi prestano ulaze i izlaze. Zato više ne mogu dati nikakvu brojku.

Kilgour: Kako ste 2004. došli do broja od 2.000?

Annie: Prema tome koliko je moj suprug operisao i koliko su drugi ljekari operisali. I koliko ih je poslato u druge bolnice. Dobri ljekari su međusobno povezani unutar zdravstvenog sistema. Mnogi su bili školski drugovi u medicinskim školama. Broj je bio procjena na osnovu ljekara koji su učestvovali. Kada smo privatno bili zajedno, razgovarali smo o tome koliko bi ljudi sveukupno moglo biti. U to vrijeme, ti ljekari nisu htjeli da nastave. Htjeli su da odu u druge zemlje, ili da se prebace na druga radna polja. Znači da je ukupan broj izračunat i izveden od strane ljekara koji su učestvovali.

Kilgour: Koliko ljudi je ubijeno po njihovoj procjeni?

Annie: Oni su procijenili 3.000 – 4.000 ljudi.

Kilgour: Je li to procjena svih ljekara?

Annie: Ne. Tri ljekara koje poznajemo.

Kilgour: Postoji li još nešto šta biste htjeli reći?

Annie: Kinezi ili ne-Kinezi, ljudi misle da je nemoguće da je u Sujiatunu zatvoreno toliko Falun Gong praktikanata. Oni su se fokusirali samo na ovu bolnicu Sujiatun. Jer većina ljudi ne zna za podzemne objekte. Time želim reći, čak i ako je sve to gotovo u Sujiatunu, u drugim bolnicama se još uvijek ova stvar nastavlja. Radila sam u Sujiatunu, i zato znam za Sujiatun. Ostale bolnice i zatvorski centri... Inspekcija i stavljanje tih ustanova pod kontrolu bi pomoglo da se broj mrtvih smanji.

Kada Kinez živi izvan Kine, u Kini još uvek ima članove porodice. Ne usuđuju se da javno istupe i kažu istinu. Boje se da bi time mogli ugroziti članove porodica. To ne znači da oni ništa ne znaju o tome.

A: Da li vaša majka zna šta činite?

Annie: Da.

A: Da li ona još uvek radi u državnom zdravstvu?

Annie: Ne, ona je već dugo u penziji. Ima skoro 70 godina.